

NEWSLETTER IZBY DOMÓW MAKLESKICH - WRZESIEŃ 2024

MONITORING PRAWNY IDM

1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 września 2024 r. w sprawie warunków, jakie muszą spełniać alternatywny system obrotu lub zorganizowana platforma obrotu (Dz. U. poz. 1333)

Rozporządzenie wchodzi w życie 29 września, przy czym część przepisów wchodzi w życie 17 stycznia 2025r (tj. 1. obowiązek posiadania przez ASO lub OTF odpowiednich rozwiązań technicznych i organizacyjnych, które zapewnią odporność operacyjną zgodnie DORA. Obejmuje to odporność systemów transakcyjnych, wydajność w przypadku dużego wolumenu transakcji oraz prawidłowe działanie systemów w warunkach napięć rynkowych 2. wymogi dotyczące zarządzania handlem algorytmicznym w systemach obrotu. Przepisy te mają na celu zapobieganie zakłóceniom rynku wynikającym z handlu algorytmicznego, wymagając m.in. testowania algorytmów oraz ograniczania liczby niewykonanych zleceń).

1. Podmiot prowadzący ASO lub OTF

Dotychczasowe Rozporządzenie (2019):

§ 2 ust. 1: "Prowadzone przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu (ASO) lub zorganizowana platforma obrotu (OTF) posiadają zatwierdzony przez firmę inwestycyjną regulamin, który określa warunki uczestnictwa, zasady obrotu oraz zasady zawieszania i wykluczania z obrotu instrumentów finansowych."

Nowe Rozporządzenie (2024):

§ 2 ust. 1: "ASO lub OTF posiadają zatwierdzony przez firmę inwestycyjną lub bank państwowy prowadzący działalność maklerską regulamin, który określa warunki uczestnictwa, zasady obrotu oraz zasady zawieszania i wykluczania z obrotu instrumentów finansowych."

Różnica: Nowe rozporządzenie rozszerza możliwość prowadzenia ASO lub OTF na „bank państwowy prowadzący działalność maklerską”.

2. Zakres informacji dotyczących emitentów

Dotychczasowe Rozporządzenie (2019):

§ 3 ust. 3: "Regulamin, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności wskazanie miejsca i sposobu udostępniania informacji dotyczących emitentów instrumentów finansowych, które są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do ASO albo na OTF lub zostały do tego obrotu wprowadzone."

Nowe Rozporządzenie (2024):

§ 3 ust. 3: "Regulamin, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności wskazanie miejsca i sposobu udostępniania informacji dotyczących emitentów instrumentów finansowych, które są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do ASO albo na OTF lub zostały do tego obrotu wprowadzone. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą nie być udostępniane: 1) jeżeli zostały podane do publicznej wiadomości w sposób określony w odrębnych przepisach oraz spełniają warunki określone w ust. 3; 2) w przypadku papierów wartościowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b i d rozporządzenia..."

Różnica: Dodano warunki, w których informacje dotyczące emitentów mogą nie być udostępniane.

3. Zarządzanie ryzykiem

Dotychczasowe Rozporządzenie (2019):

§ 4 ust. 1: "Prowadzone przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF podlegają zarządzaniu ryzykiem, na które są narażone, które obejmuje w szczególności: 1) opracowanie zasad identyfikacji rodzajów istotnego ryzyka i szacowania jego poziomu; 2) stosowanie środków ograniczających to ryzyko."

Nowe Rozporządzenie (2024):

§ 4 ust. 1: "ASO lub OTF posiadają rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające: 1) odporność operacyjną zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554; 2) ciągłość działania systemów informatycznych oraz strategii reagowania na awarie."

Różnica: Wprowadzono nowe wymagania dotyczące odporności operacyjnej i ciągłości działania, zgodnie z DORA.

4. Wymogi dla członków ASO lub OTF

Dotychczasowe Rozporządzenie (2019):

§ 5 ust. 2: "Prowadzony przez firmę inwestycyjną ASO może przyznać status członka lub uczestnika ASO: 1) firmie inwestycyjnej; 2) zagranicznej firmie inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;..."

Nowe Rozporządzenie (2024):

§ 5 ust. 2: "ASO zapewnia, aby jego członkiem lub uczestnikiem byli wyłącznie: 1) firma inwestycyjna; 2) bank państwowy prowadzący działalność maklerską; 3) zagraniczna firma inwestycyjna nieprowadząca działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;..."

Różnica: Nowe rozporządzenie dodaje "bank państwowy prowadzący działalność maklerską" jako możliwego członka lub uczestnika ASO.

5. Nowe regulacje dotyczące handlu algorytmicznego

Dotychczasowe Rozporządzenie (2019):

Brak przepisów dotyczących handlu algorytmicznego.

Nowe Rozporządzenie (2024):

§ 6 ust. 1: "ASO lub OTF, które umożliwiają składanie zleceń z wykorzystaniem handlu algorytmicznego, posiadają rozwiązania i procedury, zgodne z wymogami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/584..."

Różnica: Nowe rozporządzenie wprowadza przepisy dotyczące handlu algorytmicznego.

6. Nowe przepisy dotyczące zapewnienia płynności rynku

Dotychczasowe Rozporządzenie (2019):

§ 7: "Prowadzone przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF podejmują działania mające na celu zapewnienie płynności rynku, w tym odpowiednią liczbę uczestników rynku."

Nowe Rozporządzenie (2024):

§ 7: "ASO lub OTF podejmują działania mające na celu zapewnienie płynności rynku, w tym odpowiednią liczbę uczestników rynku, a także stosowanie procedur zgodnych z przepisami o zapobieganiu manipulacji na rynku."

Różnica: Dodano wymóg stosowania procedur zapobiegających manipulacji na rynku.

2. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie przekazywania KNF informacji przez firmy inwestycyjne, banki państwowe prowadzące działalność maklerską, banki, o

których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banki powiernicze (Dz. U. 1427)

Rozporządzenie wchodzi w życie 29 września 2024. W rozporządzeniu wprowadzono następujące zmiany:

1. Rozdział 1 „Przepisy ogólne” § 1 i 2
rozszerzono zakres podmiotowy przepisów o banki państwowe. Nastąpiło zrównanie statusu banku państwowego prowadzącego działalność maklerską ze statusem innych podmiotów prowadzących taką działalność.
2. Rozdział 2 „Informacje o istotnych zmianach okoliczności, na podstawie których udzielono domowi maklerskiemu zezwolenia oraz o zdarzeniach dotyczących działalności i sytuacji finansowej domu maklerskiego” § 3 i 4
zmiana polega na dodaniu wymogu przekazywania informacji o
 - 1) rozpoczęciu lub zakończeniu wykonywania działalności jako dostawca usług w zakresie udostępniania informacji finansowych swoim klientom poszukującym rzetelnych źródeł informacji dotyczących rynków finansowych, po uzyskaniu zezwolenia ESMA
 - 2) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie prowadzenia rejestru akcjonariuszy
 - 3) wydaniu przez sąd upadłościowy postanowienia o ogłoszeniu upadłości albo oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości, postanowienia o umorzeniu albo uchyleniu postępowania upadłościowego oraz postanowienia o zakończeniu postępowania upadłościowego
 - 4) podjęciu decyzji o obniżeniu funduszy własnych gdy nie ma konieczności utrzymywania tak znacznych zasobów kapitałowych
 - 5) zdarzeniu dotyczącym bezpieczeństwa elektronicznych kanałów dostępu oraz awarii systemu transakcyjnego udostępnianego klientom
 - 6) zmianie w zakresie listy akcjonariuszy, udziałowców lub wspólników, zmianie w wykazie osób posiadających pośrednio znaczny pakiet akcji lub udziałów, zmianie w grupie kapitałowej, zmianie w składzie zarządu lub rady nadzorczej, powołaniu lub odwołaniu prokurenta, zmianie w rejestrze przedsiębiorców lub w innym właściwym rejestrze, zmianie w statucie lub umowie spółki oraz zmianie adresu siedziby lub innych danych kontaktowych
 - 7) uzyskaniu lub utracie statusu członka systemu obrotu lub giełdy towarowej oraz uzyskaniu, zmianie lub utracie statusu uczestnika systemu prowadzonego przez centralny depozyt papierów wartościowych, Central Counterparty (CCP), izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej
 - 8) innych zdarzeniach dotyczących działalności lub sytuacji finansowej, które dom maklerski uzna za istotne
3. Rozdział 3 „Informacje o istotnych zmianach okoliczności, na podstawie których udzielono bankowi zezwolenia oraz o zdarzeniach dotyczących działalności biur maklerskich” § 5 i 6

zmiana polega na dodaniu w poszczególnych przypadkach wymogu przekazywania informacji także o:

- 1) zakończeniu wykonywania określonej funkcji lub działalności lub świadczenia usług

- 2) zmianie na stanowisku członka zarządu banku odpowiedzialnego za nadzorowanie działalności biura maklerskiego
 - 3) zdarzeniu dotyczącym bezpieczeństwa elektronicznych kanałów dostępu
 - 4) awarii systemu transakcyjnego udostępnianego klientom
 - 5) zmianie w składzie władz biura maklerskiego
 - 6) zmianie nazwy jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona
 - 7) działalność maklerska, adresu siedziby lub innych danych kontaktowych (telefon, e-mail)
 - 8) uzyskaniu lub utracie statusu członka systemu obrotu lub giełdy towarowej oraz uzyskaniu, zmianie lub utracie statusu uczestnika systemu prowadzonego przez centralny depozyt papierów wartościowych, CCP, izby rozliczeniowej lub rozrachunkowej
 - 9) innych zdarzeniach dotyczących działalności, które biuro maklerskie uzna za istotne
4. Rozdział 4 „Informacje o zdarzeniach dotyczących działalności banków, o których mowa w art.70 ust. 2 ustawy” § 7 i 8
- zmiana polega na dodaniu w poszczególnych przypadkach wymogu przekazywania informacji także o zakończeniu wykonywania określonej funkcji lub działalności lub świadczenia usług. Przekazywane informacje częściowo pokrywają się z wymogami dla domu maklerskiego – nowe wymogi dla banków, o których mowa w art. 70 ust.2 ustawy, dotyczą w szczególności przekazywania informacji o:
- 1) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie przechowywania dokumentów obligacji kapitałowych oraz prowadzenia rejestru osób uprawnionych z tych obligacji kapitałowych;
 - 2) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie prowadzenia rejestru akcjonariuszy,
 - 3) zarejestrowaniu w rejestrze przedsiębiorców KRS zmiany statutu banku dotyczącej wykonywania poszczególnych czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 i ust. 4 ustawy OIF
 - 4) zawarciu lub rozwiązaniu umowy o pracę lub innej umowy, na podstawie której praca jest wykonywana, z pracownikiem odpowiedzialnym za wykonywanie funkcji zgodności z przepisami (inspektor nadzoru) – w zakresie odnoszącym się do czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 i ust. 4 ustawy, albo powołaniu innej osoby do pełnienia funkcji inspektora nadzoru lub jej odwołaniu
 - 5) zmianie na stanowisku członka zarządu banku odpowiedzialnego za nadzorowanie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7 i ust. 4 ustawy OIF
5. Rozdział 5 „Informacje o zdarzeniach dotyczących działalności zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału” § 9 i 10

zmiana polega na ograniczeniu zakresu przekazywanych informacji, nowe wymogi dla zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Polski działalność maklerską w formie oddziału dotyczą w szczególności przekazywania informacji o

- 1) rozpoczęciu wykonywania poszczególnych czynności w ramach posiadanego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej rozpoczęciu lub zakończeniu wykonywania działalności, o której mowa w art. 69i ustawy OIF
 - 2) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie wykonywania funkcji agenta emisji
 - 3) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie przechowywania dokumentów obligacji kapitałowych oraz prowadzenia rejestru osób uprawnionych z tych obligacji kapitałowych
 - 4) rozpoczęciu lub zakończeniu wykonywania działalności w zakresie obsługi wezwań, o której mowa w art. 77 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej
 - 5) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie prowadzenia rejestru akcjonariuszy
 - 6) istotnym naruszeniu przez oddział zasad świadczenia usług maklerskich złożeniu zawiadomienia lub uzyskaniu informacji o złożeniu zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa w związku z działalnością prowadzoną przez oddział
 - 7) podjęciu lub zakończeniu wykonywania działalności gospodarczej innej niż działalność maklerska, działalności, o której mowa w art. 69f ust. 1, art. 69h ust. 1 i art. 69i ustawy, oraz działalności w zakresie obsługi wezwań, o której mowa w art. 77 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej, a także podjęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie wykonywania funkcji agenta emisji, przechowywania dokumentów obligacji kapitałowych i prowadzenia rejestru osób uprawnionych z tych obligacji kapitałowych oraz prowadzenia rejestru akcjonariuszy
 - 8) zawarciu lub rozwiązaniu umowy o pracę lub innej umowy, na podstawie której praca jest wykonywana, z osobą odpowiedzialną za wypełnianie przez firmę inwestycyjną obowiązków dotyczących zabezpieczania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów albo powołaniu innej osoby do pełnienia tych obowiązków lub jej odwołaniu
 - 9) zawarciu lub rozwiązaniu umowy o pracę lub innej umowy, na podstawie której praca jest wykonywana, z doradcą inwestycyjnym
6. Rozdział 6 „Informacje o istotnych zmianach okoliczności, na podstawie których udzielono bankowi powierniczemu zezwolenia oraz o zdarzeniach dotyczących działalności banków powierniczych” § 11 i 12
- zmiana polega na dodaniu wymogu przekazywania informacji także o zakończeniu wykonywania określonej funkcji lub działalności lub świadczenia usług, w szczególności przekazywania informacji o
- 1) rozpoczęciu lub zakończeniu wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust.2 pkt 1 i 2 ustawy, w zakresie uczestnictwa w zawieraniu transakcji pożyczek papierów wartościowych dla swoich klientów, przez zawieranie transakcji pożyczek papierów wartościowych w imieniu własnym, ale na rzecz dającego zlecenie, albo w imieniu i na rzecz dającego zlecenie
 - 2) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie prowadzenia rejestru akcjonariuszy
 - 3) rozpoczęciu lub zakończeniu świadczenia usług w zakresie przechowywania dokumentów obligacji kapitałowych i prowadzenia rejestru osób uprawnionych z obligacji kapitałowych

- 4) zmianie na stanowisku osoby kierującej działalnością powierniczą, na stanowisku członka zarządu banku odpowiedzialnego za nadzorowanie działalności powierniczej lub na stanowisku członka zarządu odpowiedzialnego za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy, lub kierującego tą działalnością, w zakresie uczestnictwa w zawieraniu transakcji pożyczek papierów wartościowych dla swoich klientów przez zawieranie transakcji pożyczek papierów wartościowych w imieniu własnym, ale na rzecz dającego zlecenie, albo w imieniu i na rzecz dającego zlecenie
 - 5) zmianie warunków lokalowych niezbędnych do prowadzenia działalności powierniczej
7. Rozdział 7 „Pozostałe informacje oraz tryb i forma ich przekazywania” § 13–33
- 1) Dom maklerski będzie przekazywać sprawozdanie miesięczne, półroczne sprawozdanie finansowe, wstępne roczne sprawozdanie finansowe, roczne sprawozdanie finansowe, informacje o wybranych danych finansowych, sprawozdanie w zakresie instrumentów finansowych, informacje o wybranych skonsolidowanych danych finansowych,
 - 2) bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, będzie przekazywać pisemny raport o systemie zarządzania ryzykiem, półroczne sprawozdanie z działalności,
 - 3) Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca na terytorium Polski działalność maklerską w formie oddziału będzie przekazywać: półroczne sprawozdanie z działalności,
 - 4) Bank powierniczy będzie przekazywać: zestawienie statystyczne, półroczne sprawozdanie z działalności,
 - 5) dom maklerski i biuro maklerskie będą przekazywać pisemne zastawienie z audytów wewnętrznych,
 - 6) Biuro maklerskie oraz bank, o którym mowa a art. 70 ust. 2, będą przekazywać: sprawozdanie w zakresie rachunków klientów,
 - 7) Dom maklerski, biuro maklerskie oraz bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy będą przekazywać roczny raport sporządzany przez firmę audytorską, obejmujący ocenę wypełniania wymogów w zakresie przechowywania aktywów klientów,
 - 8) Dom maklerski, biuro maklerskie oraz bank powierniczy będą przekazywać sprawozdanie, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2017/565,
 - 9) Dom maklerski, biuro maklerskie, zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca na terytorium Polskiej działalność maklerską w formie oddziału, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, oraz bank powierniczy będą przekazywać półroczne sprawozdanie z działalności, sprawozdanie kwartalne z działalności sprzedażowej, zestawienie spółek
8. Rozdział 8 „Terminy i sposób przekazywania informacji” § 34–38
- Wprowadza przekazywanie:
- 1) Raport bieżący – przekazuje się w terminie 3 dni roboczych, z wyjątkami określonymi w rozporządzeniu
 - 2) Raporty, o których mowa w § 44 pkt 2 lit. b oraz pkt 3 lit. b rozporządzenia o systemie zarządzania ryzykiem – przekazuje się w terminie 3 dni roboczych od dnia ich sporządzenia

- 3) Roczny raport obejmujący ocenę wypełniania wymogów w zakresie przechowywania aktywów klientów – przekazuje się w terminie 3 dni roboczych od dnia sporządzenia
- 4) Sprawozdanie miesięczne – przekazuje się w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego sprawozdanie dotyczy.
Półroczne sprawozdanie finansowe – przekazuje się w terminie 6 tygodni od zakończenia półrocza
- 5) Wstępne roczne sprawozdanie finansowe oraz wstępne roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe – przekazuje się nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia roku obrotowego
- 6) Roczne sprawozdanie finansowe oraz roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe – przekazuje się niezwłocznie po zakończeniu badania tych sprawozdań przez biegłego rewidenta, nie później jednak niż na 15 dni przed terminem zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości
- 7) Sprawozdanie w zakresie płynności – przekazuje się w terminie 20 dni od dnia zakończenia kwartału objętego sprawozdaniem.
- 8) Sprawozdanie w zakresie instrumentów finansowych – przekazuje się w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia kwartału.
- 9) Półroczne sprawozdanie z działalności – przekazuje się w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia półrocza kalendarzowego.
- 11) Pisemne sprawozdanie z audytów wewnętrznych – przekazuje się w terminie 3 dni roboczych od ich sporządzenia.
- 12) Sprawozdanie w zakresie rachunków klientów – przekazuje się w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca objętego sprawozdaniem.
- 13) Sprawozdanie, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2017/565 dotyczące zagadnień, o których mowa w art. 22 tego rozporządzenia – przekazuje się w terminie 3 dni roboczych od ich sporządzenia
- 14) Sprawozdanie kwartalne – przekazuje się w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po kwartale objętym sprawozdaniem.
- 15) Informacje o wybranych danych finansowych – przekazuje się w terminie 20 dni od
- 16) sporządzenia półrocznego sprawozdania finansowego lub zbadania rocznego sprawozdania finansowego.
- 17) Informacje o wybranych skonsolidowanych danych finansowych – przekazuje się za każdy kwartał, w terminie 6 tygodni od dnia zakończenia okresu objętego sprawozdaniem.
- 18) Zestawienie statystyczne – przekazuje się w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po kwartale objętym zestawieniem.
- 19) Zestawienie spółek – przekazuje się w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku

3. Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz. U. poz. 1423)

Rozporządzenie wchodzi w życie 29 września 2024. W rozporządzeniu wprowadzono następujące zmiany:

- 1) banki państwowe prowadzące działalność maklerską będą prowadzić tę działalność na tych samych warunkach jak firmy inwestycyjne,
- 2) usługi pośrednictwa w pożyczkach papierów wartościowych będą świadczone przez banki powiernicze na tych samych warunkach jak usługi pośrednictwa w pożyczkach papierów wartościowych świadczone przez firmy inwestycyjne,
- 3) nastąpi proporcjonalne dostosowanie regulacji dla firm inwestycyjnych do regulacji funkcjonujących w bankach, zwłaszcza w zakresie regulacji systemu kontroli wewnętrznej w firmach inwestycyjnych, a także regulacji dotyczących funkcji zgodności z przepisami, czynności audytu wewnętrznego i czynności kontroli wewnętrznej – szczegóły w punktach poniżej
- 4) dostosowując się do wymogów DORA firma inwestycyjna ma stosować mechanizmy służące zapewnieniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji i ich uwierzytelniania, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych oraz nieuprawnionego dostępu i zapobieganiu wyciekowi informacji (par. 21 ust. 3)
- 5) usunięto dotychczasowy par. 2 pkt 6, rezygnując z utrzymywania możliwości prowadzenia przez biuro maklerskie punktów przyjmowania zleceń, tj. punktów, w których wykonywane mogą być czynności przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych. Ma to na celu ujednoczenie podstaw prawnych wykonywania tych czynności przez pracowników banku – wystarczające jest przyjmowanie i przekazanie zleceń przez pracownika zatrudnionego w jednostce banku niebędącej biurem maklerskim, tj. na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o obrocie, zgodnie z którym dopuszczalne jest wykonywanie określonych czynności poza wyodrębnioną jednostką banku, w której jest prowadzona działalność maklerska
- 6) wprowadzono obowiązek opracowania i wdrożenia przez firmę inwestycyjną regulaminu systemu kontroli wewnętrznej, obejmującego wszystkie elementy wymienione w art. 83b ust. 2 ustawy o obrocie (par. 22 ust. 2)
- 7) wprowadzono obowiązek wydzielenia funkcji zgodności z przepisami a w przypadku, gdy uzasadnia to rodzaj i zakres działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną, funkcja zgodności z przepisami może być wykonywana w ramach stanowiska jednoosobowego (par. 24 ust. 1)
- 8) określono zasady poległości inspektora nadzoru (par. 24 ust.2)
- 9) funkcja zgodności z przepisami ma uwzględniać całość działalności maklerskiej prowadzonej przez bank, niezależnie od miejsca wykonywania konkretnych czynności (par. 25)
- 10) czynności audytu wewnętrznego – w odniesieniu do czynności, o których mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o obrocie – będą wykonywane w ramach komórki audytu wewnętrznego banku, tj. w ramach komórki umiejscowionej na poziomie banku, a nie biura maklerskiego (par. 26 ust.1)
- 11) w celu zapewnienia osobie kierującej biurem maklerskim wpływu na plan audytu wewnętrznego wprowadzono regulację, zgodnie z którą plan audytu będzie opiniowany i zatwierdzany przez tę osobę. Pisemny raport z wykonania czynności audytu wewnętrznego będzie sporządzany w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz w roku (par. 26 ust. 2 i 3)

- 12) czynności kontroli wewnętrznej w zakresie czynności, o których mowa w art. 113 ust. 1 ustawy o obrocie, będą mogły być wykonywane przez odpowiednie jednostki banku, poza biurem maklerskim (par. 27)

PROJEKTY AKTÓW PRAWNYCH – WRZESIEŃ 2024

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych

W projekcie rozporządzeniu wprowadzono następujące zmiany:

- 1) zapewnienie stosowania zawartych w rozporządzeniu regulacji do banków państwowych prowadzących działalność maklerską - banki państwowe prowadzące działalność maklerską zostają objęte takimi samymi wymogami, jakim podlegają inne banki i firmy inwestycyjne prowadzące taką działalność. Zmiany te zostały odzwierciedlone w przepisach § 2 ust. 1 pkt 10, 11, 13, 14, 16, 19, 23, 25 i 32 oraz ust. 2, § 49 ust. 3
- 2) zapewnienie stosowania zawartych w rozporządzeniu regulacji do świadczenia usług pośrednictwa w pożyczkach papierów wartościowych przez banki powiernicze - banki powiernicze mogą uczestniczyć w rynku pożyczek papierów wartościowych (uprawnienia dodane art. 123a–123ec ustawy o OIF), banki powiernicze wykonujące czynności pośrednictwa w pożyczkach papierów wartościowych zostają objęte takimi samymi wymogami jakim podlegają firmy inwestycyjne (§ 2 ust. 1 pkt 16, § 49 ust. 2, § 55 ust. 2, § 70)
- 3) rezygnacja z obowiązku informowania emitenta lub wystawcy instrumentu finansowego o oferowaniu, rekomendowaniu albo w inny sposób umożliwianiu nabycia lub objęcia instrumentów finansowych, poza grupą docelową lub w ramach negatywnej grupy docelowej (dotychczas był to gold plating, nieprzewidziany w prawie UE), firma inwestycyjna ma jednak nadal przeprowadzać regularne przeglądy dotyczące instrumentów finansowych, które emituje lub wystawia lub w odniesieniu do których udziela innym podmiotom porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego

W pozostałym zakresie projekt rozporządzenia co do zasady powtarza przepisy dotychczasowego rozporządzenia.

1. Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2017/1129, (UE) nr 596/2014 oraz (UE) nr 600/2014 w celu

zwiększenia atrakcyjności publicznych rynków kapitałowych oraz ułatwienia dostępu małym i średnim przedsiębiorstwom do kapitału.

Celem projektu rozporządzenia jest poprawa funkcjonowania unijnych rynków kapitałowych, szczególnie w kontekście MŚP. Zmiany mają na celu uproszczenie procedur dostępu do publicznych rynków kapitałowych, zwiększenie atrakcyjności rynków dla spółek oraz eliminację barier regulacyjnych.

- 1) **Zmiany w zakresie prospektów emisyjnych:**

- a. Rozporządzenie wprowadza uproszczenia w sporządzaniu prospektów dla ofert publicznych, zmniejszając liczbę wymaganych dokumentów oraz ułatwiając ich przygotowanie dla emitentów.
 - b. Obniżono wymogi dokumentacyjne w przypadku emisji wtórnych i pierwszych ofert publicznych (IPO), co ma na celu zmniejszenie kosztów dla emitentów.
 - c. Maksymalna długość prospektów została ograniczona, aby były one bardziej czytelne dla inwestorów.
- 2) **Wprowadzenie nowych progów wyłączeń dla ofert:**
- a. Wprowadzono nowy system progów wyłączeń, który pozwala państwu członkowskim na ustalenie progów wyłączenia z obowiązku publikacji prospektu dla ofert publicznych.
 - b. Wprowadza się dwa nowe progi wyłączeń w przypadku ofert publicznych papierów wartościowych – 12 M EUR i 5 M EUR. Oferty poniżej tych progów są zwolnione z obowiązku publikacji prospektu, ale mogą podlegać krajowym obowiązkom informacyjnym.
- 3) **Zmiany w zakresie nadzoru i obowiązków informacyjnych:**
- a. Emitenci papierów wartościowych notowanych na rynku regulowanym zostaną zwolnieni z części obowiązków informacyjnych, jeśli spełniają określone kryteria dotyczące regularnego raportowania finansowego i nie są w trakcie restrukturyzacji ani postępowania upadłościowego.
 - b. Uproszczono przepisy dotyczące ujawniania informacji w prospektach, szczególnie w kontekście emisji wtórnych i papierów wartościowych o charakterze nieudziałowym.
- 4) **Wprowadzenie zharmonizowanego formatu prospektu:**
- a. W rozporządzeniu przewidziano jednolity format dla prospektów, który ma ułatwić inwestorom analizę dokumentów oraz porównywanie ofert na różnych rynkach w UE.
 - b. Wprowadzono limit stron dla prospektów w celu ich uproszczenia i zwiększenia przejrzystości.
- 5) **Ochrona inwestorów i wzrost przejrzystości:**
- a. Zmiany wprowadzają dodatkowe wymagania dotyczące ujawniania informacji o ryzykach związanych z ofertami papierów wartościowych, co ma na celu lepszą ochronę inwestorów.
 - b. Wprowadzono bardziej restrykcyjne przepisy dotyczące zgłaszania transakcji podejrzanych oraz przestrzegania wymogów związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy.
 - c. wprowadza się wymóg uwzględniania informacji o zrównoważonym rozwoju (ESG) w prospektach papierów wartościowych, które są reklamowane jako uwzględniające czynniki ESG. Ma to na celu zwiększenie transparentności i zapobieganie zjawisku greenwashingu.
- 6) **Nowe mechanizmy wsparcia dla MŚP:**
- a. Rozporządzenie promuje rozwój rynków rozwoju MŚP, oferując mniejsze bariery regulacyjne oraz uproszczony dostęp do kapitału.
 - b. Małe i średnie przedsiębiorstwa uzyskają łatwiejszy dostęp do rynków publicznych dzięki uproszczeniu procedur związanych z ofertami publicznymi. Rozporządzenie wprowadza nowy, uproszczony prospekt dla MŚP o nazwie

"Prospekt UE na rzecz emisji dla rozwoju", który ma ułatwić małym i średnim przedsiębiorstwom pozyskiwanie kapitału. Dokumentacja związana z dopuszczeniem do obrotu ma być bardziej przystępna i mniej skomplikowana

2. Projekty siedmiu RTS i ITS dostosowujących je do zmian MIFID II i MFIR

1) Zmiany RTS 1 dotyczącego przejrzystości instrumentów kapitałowych (rozporządzenie delegowane KE 2017/587)

Dostosowania RTS 1 w wyniku zmian definicji płynnego rynku

- 1) art. 2 ust. 17 lit. b) zmienionego MiFIR wprowadza doprecyzowaną definicję płynnego rynku, która kładzie nacisk na kryteria takie jak kapitalizacja rynkowa, średni dzienny obrót (ADT) i średnia dzienna liczba transakcji (ADNTE)
- 2) przepisy techniczne dotyczące określania płynnego rynku instrumentów kapitałowych i instrumentów podobnych do akcji są obecnie określone w RTS 1
- 3) definicja ma wpływ na wymogi przejrzystości dla instrumentów kapitałowych i instrumentów podobnych do akcji, co ma kluczowe znaczenie dla obowiązków w zakresie przejrzystości przed- i potransakcyjnej w ramach MiFIR
- 4) ocena płynności opiera się na 4 parametrach:
 - a) dziennym obrocie
 - b) kapitalizacji rynkowej w wolnym obrocie
 - c) ADT (średnim dziennym obrocie)
 - d) ADNTE (średniej dziennej liczbie transakcji)
- 5) ocena płynności jest w 3 punktach w czasie
 - a) po pierwszym dniu obrotu po pierwszym dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym
 - b) 6 tygodni po dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym
 - c) corocznie do każdego pierwszego poniedziałku marca
- 6) dane dotyczące płynności są rozpowszechniane za pośrednictwem Systemu Przejrzystości Instrumentów Finansowych ESMA (FITRS)
- 7) ESMA zidentyfikowała wyzwania techniczne związane z obecną oceną płynności, takie jak jakość danych i złożoność obliczeń
- 8) proponowane zmiany w ocenie płynności
 - a) wykorzystanie kapitalizacji rynkowej - przejście od „free float” do „kapitalizacji rynkowej” jako podstawowej miary upraszcza ocenę płynności i jest zgodne z

globalnymi standardami; kapitalizacja rynkowa jest obliczana poprzez pomnożenie liczby wyemitowanych akcji przez cenę akcji

- b) ADT i ADNTE
 - i. obliczanie ADT: całkowity obrót jest dzielony przez liczbę dni, w których instrument był dostępny do obrotu na MRMTL
 - ii. obliczanie ADNTE: całkowita liczba transakcji podzielona przez liczbę dni handlowych na MRMTL.
- c) parametr dziennego obrotu - nowa definicja - instrument jest uznawany za będący w obrocie codziennie, jeśli był dostępny na MRMTL
- d) przyjęte ustalenia dla następujących instrumentów:
 - i. akcje - RTS 1 ustala próg 100 mln EUR kapitalizacji rynkowej, 1 mln EUR ADT i 250 ADNTE dla określenia płynności

- ii. kwity depozytowe i fundusze ETF - brak znaczących zmian poza zastąpieniem free float kapitalizacją rynkową
- iii. certyfikaty - podobne traktowanie jak w przypadku kwitów depozytowych i funduszy ETF
- iv. pozostałe instrumenty finansowe - sklasyfikowane jako nie płynne przez cały okres obrotu

Dostosowania RTS 1 dot. przejrzystości systemów obrotu

- 1) przejrzystość przedtransakcyjna - objęte systemy obrotu
 - a) księga zleceń aukcji ciągłych - wymaga ujawnienia zagregowanej liczby zleceń i akcji na pięciu najwyższych poziomach cen kupna i sprzedaży
 - b) systemy oparte na kwotowaniach - animatorzy rynku muszą ujawniać najlepsze ceny kupna i sprzedaży, w tym powiązane wolumeny
 - c) systemy aukcji okresowych - ujawniane są informacje o potencjalnym wolumenie możliwym do wykonania po najlepszej cenie
 - d) systemy Request-for-Quote (RFQ) - kwotowania dostarczone w odpowiedzi na żądanie uczestnika muszą zostać ujawnione, gdy staną się wykonalne
- 2) zdiagnozowane problemy przejrzystości przedtransakcyjnej
 - a) niespójne raportowanie – istnieją różnice w sposobach raportowania danych
 - b) ograniczenia techniczne – trudności w dostosowaniu do wymaganej szczegółowości
- 3) zmiany proponowane w RTS 1 w zakresie przejrzystości przedtransakcyjnej
 - a) wprowadzenie tabeli 1b - tabela uzupełnia istniejące wymogi przejrzystości przedtransakcyjnej, umożliwia szczegółowe raportowanie, zapewniając uczestnikom rynku dostęp do precyzyjnych informacji przedtransakcyjnych, wyszczególnia m.in. pola:
 - i. strona - określa, czy zlecenie jest kupnem czy sprzedażą.
 - ii. cena - wskazuje cenę zleceń i kwotowań, uwzględniając różne notacje cen (wartość pieniężna, procent, zysk).
 - iii. ilość - liczba jednostek lub wartość nominalna dołączona do kwotowań lub zleceń.
 - iv. miejsce - identyfikacja systemu obrotu, w którym zlecenie lub kwotowanie jest ogłaszane.
 - b) przykłady dostępu do precyzyjnych informacji przedtransakcyjnych
 - i. księga zleceń aukcji ciągłych - szczegółowe informacje o cenach kupna i sprzedaży na pięciu najwyższych poziomach.
 - ii. systemy oparte na kwotowaniach - ujawniane są najlepsze ceny kupna i sprzedaży wraz z wolumenami.
 - iii. aukcje okresowe i systemy RFQ - szczegółowe raporty dostosowane są do specyfiki każdego systemu transakcyjnego
 - c) Wpływ na uczestników rynku
 - i. większa przejrzystość - uczestnicy rynku skorzystają na bardziej szczegółowych i spójnych informacjach przedtransakcyjnych, poprawiając odkrywanie cen i efektywność rynku, pozwalając na precyzyjne raportowanie, dostosowując się do różnych praktyk rynkowych (np. raportowanie cen w kategoriach pieniężnych, procentowych lub rentowności)

- ii. kwestie operacyjne - systemy obrotu mogą wymagać modernizacji systemów informatycznych w celu zapewnienia zgodności z nowymi wymogami w zakresie sprawozdawczości
- 4) zmiany proponowane w RTS 1 w zakresie przejrzystości potransakcyjnej
- a) cel - zapewnienie, że systemy obrotu dostarczają opinii publicznej terminowe i dokładne informacje potransakcyjne, przyczyniając się do przejrzystości i integralności rynku
 - b) zakres – RTS 1 dotyczy wszystkich instrumentów kapitałowych i instrumentów podobnych do akcji będących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, MTF (wielostronne platformy obrotu) i OTF (zorganizowane platformy obrotu)
 - c) obecne obowiązki sprawozdawcze:
 - i. treść - systemy obrotu muszą zgłaszać ceny transakcji, wolumeny i czasy realizacji
 - ii. terminy - raporty powinny być publikowane jak najbliżej czasu rzeczywistego, z pewnymi odroczeniami dozwolonymi w określonych okolicznościach
 - d) zdiagnozowane problemy
 - i. niespójności - różnice w sposobie, w jaki systemy obrotu stosują odroczenia i flagi, prowadzą do niespójności w zakresie przejrzystości potransakcyjnej
 - ii. jakość danych - różnice w jakości danych wpływają na użyteczność raportów potransakcyjnych
 - e) proponowane zmiany w zakresie przejrzystości potransakcyjnej
 - i. rozszerzone obowiązki sprawozdawcze
 - ✓ treść - wyjaśnienia konkretnych pól, które muszą być zawarte w raportach potransakcyjnych, takich jak flagi transakcji wskazujące odroczenia lub specjalne warunki
 - ✓ Terminy - standaryzacja terminów raportów potransakcyjnych w różnych systemach, zmniejszenie rozbieżności i poprawa jakości danych
 - ✓ flagi - wprowadzono nowe flagi dla odroczeń i określonych typów transakcji (np. ACTX i MHPT) w celu zwiększenia szczegółowości danych potransakcyjnych
 - ii. nowe standardy techniczne dotyczące formatu i składania raportów potransakcyjnych, zapewniające, że dane są jednolite i łatwo dostępne
- 5) zmiany proponowane w RTS 1 w zakresie określania płynności
- a) zaktualizowane metodologie obliczeniowe
 - i. kapitalizacja rynkowa - zmiana z free float na kapitalizację rynkową jako kluczowy wskaźnik dostosowuje oceny płynności do najlepszych światowych praktyk i upraszcza obliczenia
 - ii. kapitalizacja rynkowa jest obliczana poprzez pomnożenie liczby wyemitowanych akcji przez cenę akcji
 - b) progi ADT (average daily turnover) i ADNTE (average daily numer of transactions)
 - i. progi są ustalane w celu zapewnienia równowagi między przejrzystością a wpływem na rynek. Wysokie progi mogą ograniczać liczbę instrumentów uznawanych za płynne, podczas gdy niskie progi mogą zwiększać zmienność rynku
 - ii. propozycje progów płynności akcji - kapitalizacja rynkowa w wysokości 100 mln EUR, ADT w wysokości 1 mln EUR i ADNTE w wysokości 250 - progi mają na celu uchwycenie szerokiego zakresu instrumentów przy jednoczesnym

zachowaniu stabilności rynku, zapewniają, że wystarczająca liczba instrumentów jest klasyfikowana jako płynne, promując przejrzystość bez nadmiernego obciążania rynku

2) Zmiany RTS 2 w sprawie przejrzystości instrumentów niebędących instrumentami kapitałowymi (rozporządzenie delegowane KE 2017/583)

- 1) celem zmian jest zwiększenie przejrzystości na rynkach instrumentów nieudziałowych, w szczególności obligacji, instrumentów pochodnych i innych nieudziałowych instrumentów finansowych
- 2) RTS 2 ma zastosowanie do wszystkich transakcji na instrumentach nieudziałowych, niezależnie od tego, czy są na rynku spot czy na rynku pozagiełdowym
- 3) wymogi sprawozdawcze:
 - a) raporty potransakcyjne muszą zawierać szczegóły transakcji, takie jak cena, wolumen i czas realizacji
 - b) Odroczenia - MiFIR pozwala na odroczenie przejrzystości post-transakcyjnej w niektórych przypadkach, takich jak duże transakcje, które mogą zakłócić rynek.
- 4) Zdiagnozowane problemy
 - a) niespójne stosowanie - różne systemy obrotu i krajowe organy ds. ochrony konkurencji stosują zasady odroczenia w sposób niespójny, co prowadzi do rozbieżności w danych rynkowych
 - b) złożoność - istniejące ramy są złożone, z wieloma opcjami odroczenia i flagami, które nie zawsze są stosowane jednolicie.
- 5) Proponowane zmiany RTS 2
 - a) wprowadzenie nowych znaczników
 - i. flagi odroczenia - wprowadzenie nowych znaczników w celu wyraźnego wskazania, kiedy publikacja transakcji została odroczone, przyczyny odroczenia oraz kiedy transakcja zostanie zgłoszona, dodatkowe szczegóły, takie jak rodzaj odroczenia i warunki, na jakich transakcja zostanie ostatecznie ujawniona
 - ii. flagi ACTX i MHPT - flagi dla transakcji krzyżowych agencji (ACTX) i transakcji z dopasowanym zleceniodawcą (MHPT) w celu zwiększenia szczegółowości danych potransakcyjnych
 - b) dostosowanie do praktyk rynkowych - standaryzacja stosowania odroczeń i flag w całej UE, zapewniając, że wszyscy uczestnicy rynku otrzymują spójne i wiarygodne dane
 - c) wpływ na uczestników rynku - systemy obrotu i SI będą musiały zaktualizować swoje systemy, aby dostosować je do nowych flag i zapewnić spójne stosowanie odroczeń; nowe flagi zapewnią inwestorom jaśniejsze i bardziej szczegółowe informacje potransakcyjne, poprawiając ich zdolność do oceny warunków rynkowych

3) Zmiany RTS 3 w sprawie mechanizmu ograniczenia wolumenu obrotu (rozporządzenie delegowane KE 2017/577)

- 1) Mechanizm Volume Cap (VCM)
 - a) Cel - mechanizm pułapu wolumenu ogranicza stosowanie zwolnień z obowiązku zachowania przejrzystości przedtransakcyjnej, zapewniając, że dark trading nie wpływa negatywnie na kształtowanie się cen na rynkach akcji w UE

- b) Zakres - dotyczy wszystkich systemów obrotu, które stosują zwolnienia dla instrumentów kapitałowych i instrumentów podobnych do akcji.
- 2) stan obecny - podwójny limit wolumenu (DVC)
 - a) DVC ma zastosowanie na dwóch poziomach - w każdym systemie obrotu (limit 4%) i w całej UE (limit 8%); jeśli limit zostanie przekroczony, stosowanie zwolnień jest ograniczone
 - b) Problemy:
 - ✓ Złożoność - system podwójnych limitów jest złożony i trudny do monitorowania, co prowadzi do niespójności w sposobie stosowania limitów w różnych systemach obrotu
 - ✓ jakość danych - niedokładne lub niekompletne dane mogą zniekształcać obliczenia limitów wolumenu, prowadząc do nieuzasadnionych ograniczeń lub łagodnego egzekwowania przepisów
- 3) Proponowane zmiany RTS 3
 - a) przejście na pojedynczy limit wolumenu
 - i. uproszczenie VCM przez przejście do jednego ogólnounijnego limitu wolumenu rozwiązuje kwestie złożoności i ułatwia spójne egzekwowanie limitu
 - ii. nowy limit miałby zastosowanie jednolicie we wszystkich systemach obrotu, z wyraźnym progiem, którego przekroczenie powoduje ograniczenia w stosowaniu zwolnień
 - b) ulepszenia w zakresie gromadzenia danych i sprawozdawczości
 - i. standardy przekazywania danych są lepiej zdefiniowane, aby zapewnić, że obliczenia limitu wolumenu są oparte na dokładnych i kompletnych danych
 - ii. obowiązki sprawozdawcze - systemy obrotu muszą regularnie raportować szczegółowe dane dotyczące wolumenu do ESMA, zapewniając monitorowanie jednolitego limitu w czasie rzeczywistym
 - c) wpływ na systemy obrotu:
 - i. uproszczona zgodność - przejście na jednolity limit wolumenu uprości przestrzeganie przepisów, zmniejszając obciążenie administracyjne systemów obrotu
 - ii. zwiększona integralność rynku - uczynienie mechanizmu limitu wolumenu bardziej przejrzystym i łatwiejszym do wyegzekwowania, wzmocnienie ogólnej integralności rynków akcji w UE
- 4) zmiany RTS 7 i nowy RTS 7a (rozporządzenie delegowane KE 2017/584 w sprawie wyłączników automatycznych (circuit breakers))**
 - 1) RTS 7a nie zastąpi całkowicie RTS 7; RTS 7a wprowadza nowe wymogi związane z wyłącznikami automatycznymi, podczas gdy RTS 7 nadal obejmuje inne wymogi organizacyjne dla systemów obrotu; niektóre przepisy zawarte obecnie w RTS 7, w szczególności te dotyczące wyłączników automatycznych, zostaną skonsolidowane w RTS 7a; w rezultacie, po wejściu w życie RTS 7a, te części RTS 7, które pokrywają się z nowymi przepisami RTS 7a, mogą zostać uchylone lub zmienione
 - 2) Cel - wyłączniki automatyczne mają zapobiegać skrajnej zmienności przez tymczasowe wstrzymanie obrotu, gdy ceny wykraczają poza wcześniej określone progi
 - 3) Zakres - dotyczy wszystkich systemów obrotu, ze szczególnymi wymogami dla akcji, obligacji i instrumentów pochodnych

- 4) Obecne regulacje
 - a) obecna implementacja
 - i. różne podejścia - różne systemy obrotu wdrożyły wyłączniki o różnych progach i parametrach, co prowadzi do niespójności.
 - ii. wyzwania operacyjne - skuteczność wyłączników automatycznych może być zagrożona przez opóźnienia w ich uruchamianiu lub przez zbyt szerokie progi, które nie odzwierciedlają realiów rynkowych
 - b) problemy
 - i. brak harmonizacji - brak zharmonizowanego podejścia w całej UE może prowadzić do arbitrażu regulacyjnego, w którym handel migruje do systemów o mniej rygorystycznych kontrolach.
 - ii. Przejrzystość - ograniczona przejrzystość w zakresie działania wyłączników automatycznych może podważyć zaufanie rynku, szczególnie w okresach ekstremalnej zmienności.
- 5) Proponowane zmiany RTS 7 i RTS 7a
 - a) wprowadzenie zharmonizowanych parametrów wyłączników automatycznych:
 - i. zasady ogólne (art. 1 i 17 RTS 7a) - ustanawiają definicje i ogólne zasady dotyczące wyłączników automatycznych, w tym wymóg wdrożenia przez systemy obrotu zharmonizowanych progów i wyzwalaczy
 - ii. parametryzacja (art. 18 RTS 7a - określenie dokładnych parametrów, takich jak przedziały cenowe i przedziały czasowe, które powinny uruchamiać wyłącznik automatyczny. Parametry muszą być dostosowane do specyfiki każdego instrumentu finansowego
 - b) Wymogi dotyczące ujawniania informacji
 - i. publiczne ujawnianie informacji - systemy obrotu muszą publicznie ujawniać parametry i szczegóły operacyjne swoich wyłączników automatycznych, zapewniając, że uczestnicy rynku rozumieją warunki, w których handel może zostać wstrzymany
 - ii. raportowanie do krajowych organów ochrony konkurencji (art. 19 RTS 7a) - systemy obrotu są zobowiązane do zgłaszania szczegółowych informacji na temat aktywacji wyłączników do krajowych organów nadzoru
 - c) Zmiany wynikające z DORA
 - i. Integracja z DORA - wyłączniki mają być odporne na zakłócenia operacyjne, dostosowując je do szerszych wymogów odporności operacyjnej wprowadzonych przez DORA.
- 6) Wpływ na uczestników rynku
 - a) Systemy obrotu
 - i. aktualizacje operacyjne - systemy obrotu mogą wymagać modernizacji w celu wdrożenia nowych, zharmonizowanych parametrów wyłączników automatycznych. Może się to wiązać ze znacznymi inwestycjami informatycznymi
 - ii. Spójność i niezawodność - nowe ramy zwiększą niezawodność wyłączników automatycznych, zapewniając ich skuteczne działanie w okresach napięć rynkowych

b) Inwestorzy

- i. większe zaufanie - przez poprawę przejrzystości i spójności wyłączników, propozycje mają na celu zwiększenie zaufania inwestorów do stabilności rynków finansowych UE, szczególnie w okresach niestabilności
- ii. stabilność rynku - harmonizacja parametrów wyłączników zmniejszy prawdopodobieństwo zakłóceń na rynku, z korzyścią dla wszystkich uczestników

5) Nowy RTS w sprawie danych wejściowych/wyjściowych przedtransakcyjnego i potransakcyjnego dostawcy systemu consolidated tape (CTP – consolidated tape provider) dla akcji i funduszy ETF

- 1) ustanowienie dostawcy systemu consolidated tape (CTP) dla akcji i funduszy ETF, który agreguje dane przedtransakcyjne i potransakcyjne z wielu systemów obrotu, ma zapewnić kompleksowy obraz aktywności rynkowej
- 2) zakres - dotyczy wszystkich systemów obrotu, które dostarczają dane dla akcji i funduszy ETF
- 3) obecne regulacje
 - a) brak systemu consolidated tape
 - i. fragmentacja danych rynkowych - obecnie dane rynkowe są fragmentaryczne w wielu systemach obrotu, co utrudnia uczestnikom rynku uzyskanie pełnego obrazu działalności handlowej
 - ii. niespójności w jakości danych - różnice w jakości danych i standardach raportowania w różnych systemach dodatkowo komplikują agregację danych rynkowych
 - b) zdiagnozowane problemy
 - i. opóźnienie danych - opóźnienie czasowe między wygenerowaniem danych a ich publicznym udostępnieniem może podważyć przejrzystość rynku
 - ii. złożoność - techniczna złożoność agregacji danych z wielu źródeł stanowi wyzwanie zarówno dla CTP, jak i dla uczestników rynku
- 4) Nowy RTS dotyczący danych wejściowych/wyjściowych
 - a) Wymogi dotyczące danych wejściowych
 - i. dane przedtransakcyjne - RTS określa rodzaje danych przedtransakcyjnych, które muszą być przekazywane do CTP, w tym ceny kupna i sprzedaży, inne dane dotyczące portfela
 - ii. dane potransakcyjne - obejmują ceny transakcji, wolumeny i znaczniki czasu wykonania
 - iii. dane muszą być przekazywane w ustandaryzowanej formie, aby zapewnić kompatybilność między różnymi systemami
 - iv. Spójność z RTS 1 - wymogi dotyczące danych dla CTP są dostosowane do obowiązków w zakresie przejrzystości wynikających z RTS 1, zapewniając, że nie ma powielania lub konfliktu między tymi dwoma zestawami wymogów
 - b) Wymogi dotyczące danych wyjściowych
 - i. publiczne rozpowszechnianie - CTP jest zobowiązany do publicznego rozpowszechniania danych w czasie rzeczywistym, zapewniając wszystkim uczestnikom rynku dostęp do dokładnych i aktualnych informacji

- ii. standaryzacja - RTS nakazuje rozpowszechnianie danych w ustandaryzowanym formacie, co zmniejsza złożoność i poprawia użyteczność danych
- c) wdrożenie techniczne:
 - i. standardy danych - RTS określa szczegółowe standardy techniczne dotyczące przekazywania i rozpowszechniania danych, w tym wykorzystanie określonych formatów danych i protokołów komunikacyjnych.
 - ii. odporność operacyjna - RTS zawiera postanowienia zapewniające odporność systemów CTP na zakłócenia operacyjne, zgodnie z wymogami DORA
- 5) Wpływ na uczestników rynku
 - a) CTP
 - i. złożoność operacyjna - CTP będą musiały budować i utrzymywać złożone systemy w celu agregowania danych z wielu źródeł i rozpowszechniania ich w czasie rzeczywistym; będzie to wymagało znacznych inwestycji w technologię i infrastrukturę
 - b) Inwestorzy
 - i. większa przejrzystość – consolidated tape zapewni inwestorom kompleksowy wgląd w aktywność rynkową, poprawiając ich zdolność do podejmowania świadomych decyzji handlowych
 - ii. zmniejszona fragmentacja rynku - przez konsolidację danych z wielu systemów, CTP zmniejszy fragmentację rynku, ułatwiając inwestorom dostęp do danych rynkowych i ich interpretację
- 6) Nowy ITS w sprawie powiadomień przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje**
 - 1) notyfikacja podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (SI)
 - a) cel - ustanowienie znormalizowanego procesu dla podmiotów systematycznie internalizujących transakcje (SI) w celu powiadamiania organów nadzoru o ich działalności, zapewniając, że organy nadzoru mogą skutecznie monitorować i nadzorować SI
 - b) zakres - dotyczy wszystkich firm inwestycyjnych, które działają jako SI dla jednego lub większej liczby instrumentów finansowych
 - 2) Obecne regulacje
 - a) wymogi dotyczące powiadomień
 - i. SI są obecnie zobowiązane do powiadamiania swoich krajowych organów nadzoru o rozpoczęciu lub zaprzestaniu działalności jako SI lub o istotnych zmianach w ich działalności
 - ii. format i treść tych powiadomień różnią się w zależności od organu krajowego, co prowadzi do niespójności w sposobie monitorowania i nadzorowania instytucji istotnych
 - b) zdiagnozowane problemy
 - i. niespójna sprawozdawczość - brak ustandaryzowanego procesu powiadamiania utrudnia właściwym organom krajowym porównywanie danych dotyczących różnych SI, zmniejszając skuteczność nadzoru
 - ii. obciążenie operacyjne - zróżnicowane wymogi poszczególnych krajowych organów nadzoru zwiększają obciążenie operacyjne SI, które muszą

dostosowywać swoje powiadomienia do konkretnych wymogów każdego z nich

7) Nowy ITS dotyczący powiadamiania przez SI

- a) standaryzacja procesu powiadamiania
 - i. wymogi dotyczące treści - ITS określa treść, która musi być zawarta w powiadomieniach SI, w tym szczegółowe informacje na temat instrumentów finansowych objętych powiadomieniem, wolumenu obrotu i charakteru działalności SI.
 - ii. wymogi dotyczące formatu - powiadomienia muszą być składane w ustandaryzowanym formacie, zapewniającym, że wszystkie krajowe organy nadzoru otrzymają spójne i porównywalne dane
 - iii. wymogi dotyczące terminów - ITS określa terminy składania powiadomień, zapewniając, że właściwe organy krajowe otrzymają na czas informacje o działalności SI
- b) Dostosowanie do MiFIR
 - i. spójność - ITS zapewnia, że proces notyfikacji jest spójny z MiFIR, ułatwiając skuteczny nadzór nad SI
 - ii. standardy techniczne - ITS zawiera szczegółowe standardy techniczne dotyczące składania powiadomień, zapewniając, że proces ten jest skuteczny i minimalizuje obciążenie dla SI

4) Wpływ na uczestników rynku

- a) SI
 - i. koszty przestrzegania przepisów - SI będą musiały zaktualizować swoje systemy w celu spełnienia nowych wymogów notyfikacyjnych, co może wiązać się ze znacznymi kosztami operacyjnymi
 - ii. wzmocniony nadzór - ustandaryzowany proces notyfikacji poprawi nadzór nad SI, zmniejszając ryzyko arbitrażu regulacyjnego

2. Projekt rozporządzenia MF zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku

W projekcie przewidziana jest zmiana mająca na celu skrócenie okresu, w którym emitent pozyskał (w wyniku oferty publicznej) inwestorów i podejmuje działania w celu doprowadzenia do rozpoczęcia notowań akcji na giełdzie.

Chodzi o fazę między zakończonym przydziałem akcji a debiutem giełdowym, co ma przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa dla inwestorów.

Weryfikacja free float (tj. ocena czy rozproszenie dopuszczanych do obrotu akcji zapewni płynności obrotu) ma odbywać się nie jak obecnie czyli według stanu posiadania na dzień złożenia wniosku o dopuszczenie akcji do obrotu lecz według przewidywanego stanu posiadania akcji najpóźniej w pierwszym dniu notowań.

Skoro projekt nie określa konkretnego dnia, w którym będzie dokonywana weryfikacja free float, to taka elastyczność zapewni spółce prowadzącej rynek oficjalnych notowań możliwość badania rozproszenia akcji również w innej dacie, w tym w pierwszym dniu notowań. Czasami bowiem stan posiadania akcji może nie być jeszcze ustalony w dniu złożenia wniosku o dopuszczenie do obrotu np. gdy przedłuża się proces opłacania akcji lub rejestracji podwyższenia kapitału.

Przy weryfikacji free float będą brane pod uwagę:

- a. akcje będące w posiadaniu dotychczasowych akcjonariuszy,
- b. akcje objęte przez inwestorów w ramach subskrypcji,
- c. akcje skutecznie objęte przez inwestorów w ramach sprzedaży na podstawie pierwszej oferty publicznej.

W projekcie dodano wyjątek dla emitentów debiutujących na rynku w zakresie spełniania warunku minimalnego rozproszenia akcji. Dla ich dopuszczenia do obrotu na rynku notowań wystarczy bowiem że rozproszenie akcji objętych wnioskiem istniejące bądź przewidywane na dzień pierwszego notowania nie osiągnie wartości określonych w § 1 ust. 2 rozporządzenia czyli każdy z inwestorów obejmujących akcje na podstawie pierwszej oferty publicznej będzie posiadał nie więcej niż 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. Spółka prowadząca rynek oficjalnych notowań może wówczas uznać że obrót tymi akcjami na tym rynku uzyska wielkość zapewniającą płynność. Zmiany mają skrócić okres oczekiwania na uchwałę w sprawie dopuszczenia danych akcji do obrotu giełdowego o 2–3 dni robocze, umożliwiając wcześniejszy debiut na giełdzie

3. Projekt ustawy o zarządzaniu danymi

Ma na celu wdrożenie przepisów wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/868, znanego jako Data Governance Act (DGA).

Projekt ustawy ma na celu uregulowanie zasad zarządzania danymi w Polsce oraz ustanowienie ram prawnych dla ponownego wykorzystywania danych sektora publicznego, świadczenia usług pośrednictwa danych oraz altruizmu danych.

Główne postanowienia projektu ustawy:

1. Przepisy Ogólne

Ustawa definiuje kluczowe pojęcia, takie jak "ponowne wykorzystywanie danych", "usługi pośrednictwa danych", "altruizm danych", "dane chronione" oraz "właściwy podmiot".

wyznacza odpowiednie organy odpowiedzialne za zarządzanie danymi w Polsce - wyznaczone zostają dwa „właściwe podmioty” – Prezes Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) oraz Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy (NASK PIB), które będą odpowiedzialne za wsparcie techniczne i merytoryczne w zakresie zarządzania danymi.

2. Ponowne Wykorzystywanie Chronionych Danych

Ustawa określa warunki i procedury dotyczące ponownego wykorzystywania danych będących w posiadaniu podmiotów sektora publicznego, które są chronione na podstawie przepisów prawa.

Przepisy te obejmują dane chronione tajemnicą przedsiębiorstwa, dane osobowe oraz inne dane, których dostępność jest ograniczona przez przepisy szczególne.

Ponowne wykorzystywanie takich danych jest możliwe wyłącznie na podstawie zgody podmiotu sektora publicznego, który posiada te dane, oraz po spełnieniu określonych warunków, takich jak opłaty za dostęp i zgoda na przetwarzanie danych w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo.

Przewidziano obowiązek podmiotów sektora publicznego na publikację informacji o dostępnych danych do ponownego wykorzystania oraz zasad, na jakich mogą być one udostępniane.

3. Usługi Pośrednictwa Danych

Projekt ustawy określa warunki i procedury zgłoszenia działalności jako dostawcy usług pośrednictwa danych.

Dostawcy ci działają jako pośrednicy, umożliwiając stronom udostępnianie i wykorzystywanie danych na zasadach komercyjnych i niekomercyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu neutralności i braku konfliktu interesów.

Usługi pośrednictwa danych muszą spełniać określone wymagania, w tym zgodność z normami technicznymi i procedurami ochrony prywatności oraz bezpieczeństwa danych. Prezes UOKiK pełni funkcję organu nadzorczego nad dostawcami usług pośrednictwa danych i jest odpowiedzialny za rejestrację takich usług oraz monitorowanie ich zgodności z wymogami DGA.

4. Altruizm Danych

Projekt ustawy reguluje również zagadnienia związane z altruizmem danych, czyli dobrowolnym udostępnianiem danych przez osoby fizyczne i prawne do celów altruistycznych, takich jak badania naukowe, poprawa jakości usług publicznych czy rozwój technologii.

W celu prowadzenia działalności związanej z altruizmem danych, organizacje muszą uzyskać status zarejestrowanej organizacji altruizmu danych.

Rejestracja organizacji altruizmu danych oraz nadzór nad ich działalnością należy do Prezesa UOKiK, który może nałożyć sankcje za nieprzestrzeganie wymogów DGA.

Organizacje te są zobowiązane do prowadzenia działalności w sposób transparentny, zgodny z celami określonymi w ich regulaminach oraz do przestrzegania zasad ochrony danych osobowych.

5. Obowiązki i Uprawnienia Organów Publicznych

Prezes GUS i NASK PIB jako „właściwe podmioty” odpowiadają za wsparcie techniczne i merytoryczne dla wnioskodawców oraz koordynację działań w zakresie zarządzania danymi na poziomie krajowym.

Pojedynczy punkt informacyjny dla wnioskodawców będzie działał w formie portalu dane.gov.pl, zarządzanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, który będzie koordynował dostęp do danych publicznych.

Przewidziano mechanizmy współpracy między instytucjami, w tym obowiązek udzielania wsparcia przez inne podmioty sektora publicznego oraz wymianę informacji między państwami członkowskimi UE w celu zapewnienia spójności działań w zakresie zarządzania danymi.

6. Kary i Sankcje

Projekt ustawy przewiduje sankcje za naruszenie przepisów dotyczących ponownego wykorzystywania danych, świadczenia usług pośrednictwa danych oraz działalności altruistycznej.

Kary pieniężne mogą wynosić do 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, co ma na celu zapewnienie skuteczności i proporcjonalności sankcji.

Projekt przewiduje również możliwość nakładania kar na osoby odpowiedzialne za naruszenia przepisów oraz wprowadza procedury odwoławcze od decyzji o nałożeniu kar.

INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI IZBY DOMÓW MAKLERSKICH

Wniosek IDM do Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej o kolejną zmianę przepisów ustawy o IKE i IKZE

W dniu 13 sierpnia IDM zgłosił do Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wnioszek o następujące zmiany w ustawie o IKE i IKZE:

- 1) możliwość inwestycji uczestników IKE i IKZE w derywaty, instrumenty finansowe na rynkach zagranicznych i zlecenia zarządzania portfelem przez dom lub biuro maklerskie,
- 2) możliwość prowadzenia IKE i IKZE przez bank państwowy wykonujący działalność maklerską,
- 3) likwidację automatycznego zwrotu środków z IKE i IKZE oraz pozostawienie ich w podmiocie, do którego przeniesiono rachunek IKE lub IKZE na skutek wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej dla podmiotu dotychczas prowadzącego te rachunki, nawet gdy uczestnik IKE lub IKZE nie zdąży w wyznaczonym terminie zawrzeć nowej umowy IKE lub IKZE lub zlecić wypłaty transferowej.

W odpowiedzi z dnia 24 września MRPIPS poinformowało, że nie podejmie działań legislacyjnych proponowanych w naszym piśmie z następujących względów:

- 1) inwestowanie w derywaty i instrumenty finansowe jest obciążone wyższym ryzykiem niż formy inwestowania określone w ustawie o IKE i IKZE i może doprowadzić nawet do całkowitej utraty środków; dodatkowo niekorzystne jest występujące ryzyko walutowe i potencjalne dodatkowe opłaty związane z inwestycjami na rynkach zagranicznych,
- 2) bank państwowy, skoro jest już wymieniony w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi jako mogący prowadzić działalność maklerską, nie musi być dodatkowo wskazany w ustawie o IKE i IKZE,
- 3) propozycja IDM dotycząca likwidacji automatycznego zwrotu środków z IKE i IKZE oraz pozostawieniu ich w podmiocie, do którego przeniesiono rachunek IKE lub IKZE na skutek wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej dla podmiotu dotychczas prowadzącego te rachunki, nawet gdy uczestnik IKE lub IKZE nie zdąży w wyznaczonym terminie zawrzeć nowej umowy IKE lub IKZE lub zlecić wypłaty transferowej powinna zostać poddana dodatkowym analizom.

Stanowisko IDM w sprawie Noty prezydencji w przygotowaniu pierwszego trilogu politycznego

30 września IDM opracował i przekazał członkom stanowisko w sprawie noty prezydencji w przygotowaniu pierwszego trilogu politycznego dotyczące następujących obszarów: Krajowe organy nadzorcze (NCAs), powołanie AMLA (Anti-Money Laundering Authority), SIRS (Integrated Reporting System), protokołu ustaleń (Memorandum of Understanding), Peer review, opinii europejskich organów nadzoru, zmian w zakresie InvestEU.

Kluczowe kwestie z odpowiedziami w sprawach istotnych dla Polski:

I. Narodowe Organy Nadzoru (NCAs)

- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament Europejski opowiada się za obowiązkowym udziałem narodowych organów nadzoru (NCAs) w przepływie danych, zarówno jako odbiorców, jak i nadawców informacji. Argumentacja Parlamentu opiera się na potrzebie

zapewnienia pełnej harmonizacji i spójności w raportowaniu w ramach UE. Obowiązkowy udział wszystkich organów krajowych ma zagwarantować, że wszystkie istotne dane są udostępniane, co zwiększa przejrzystość i pozwala na skuteczniejszy nadzór na poziomie całej Unii.

- Stanowisko Rady UE
Rada przyjęła bardziej elastyczne podejście, zakładając dobrowolny udział NCAs w wymianie danych. W opinii Rady, obowiązkowy udział organów narodowych może prowadzić do nadmiernej biurokracji oraz niepotrzebnego obciążenia dla tych organów, które mogą nie być przygotowane na natychmiastowe dostosowanie się do nowych wymagań. Rada sugeruje, że organy narodowe powinny mieć możliwość samodzielnego decydowania o swoim poziomie zaangażowania w wymianę danych, zwłaszcza w przypadkach, gdy nie mają zasobów lub infrastruktury technicznej do pełnego uczestnictwa.
- Stanowisko IDM dla Polski:
Polska zdaje sobie sprawę, że włączenie NCAs na obowiązkowych zasadach

zwiększa jednolitość i pozwala na lepsze monitorowanie ryzyka systemowego w całej UE. Jednak popiera stanowisko Rady wskazujące na potrzebę ochrony suwerenności krajowej oraz uniknięcia zbędnych kosztów i obciążeń administracyjnych. Dla Polski kluczowe jest wyważenie między przejrzystością a możliwością decydowania o poziomie zaangażowania, szczególnie biorąc pod uwagę, że polskie instytucje mogą napotkać trudności związane z szybkim dostosowaniem infrastruktury informatycznej.

II. Włączenie AMLA

- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament Europejski proponuje natychmiastowe włączenie AMLA (Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy) do zakresu nowej regulacji. Parlament uważa, że AMLA jako kluczowy podmiot w walce z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, powinien mieć od samego początku dostęp do wszystkich istotnych danych. Natychmiastowe włączenie AMLA może pozwolić na bardziej skuteczny nadzór nad transakcjami finansowymi, zwłaszcza w kontekście międzynarodowych operacji finansowych.
- Stanowisko Rady UE
Rada proponuje bardziej ostrożne podejście, wprowadzając klauzulę przeglądową, która zakłada, że AMLA będzie włączony do regulacji dopiero po przeprowadzeniu analizy kosztów i korzyści w ciągu dwóch lat od wejścia w życie regulacji. Rada obawia się, że natychmiastowe włączenie AMLA mogłoby stworzyć nadmierne obciążenie dla tej instytucji oraz dla krajowych organów nadzoru, które musiałyby wdrożyć nowe procedury i narzędzia informatyczne.
- Stanowisko IDM dla Polski
Polska rozumie potrzebę silniejszego nadzoru nad praniem pieniędzy, zwłaszcza w kontekście rosnącej liczby międzynarodowych operacji finansowych. Jednakże, natychmiastowe włączenie AMLA będzie wymagać znacznych zasobów technicznych i organizacyjnych, które mogą nie być dostępne od razu. Dlatego Polska preferuje stanowisko Rady, które daje czas na dostosowanie się do nowych wymogów.

III. System Zintegrowanego Raportowania (SIRS)

- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament proponuje utworzenie Zintegrowanego Systemu Raportowania (SIRS), który miałby usprawnić proces raportowania w całej UE. System ten zakłada [m.in.](#) utworzenie wspólnego słownika danych, repozytorium wymagań raportowych oraz centralnej bazy danych. SIRS ma na celu uproszczenie i standaryzację procesu raportowania, eliminując zbędne i duplikujące się obowiązki raportowe. Parlament argumentuje, że taki system przyniesie znaczne oszczędności w długim okresie, redukując obciążenia administracyjne dla firm i organów nadzoru
- Stanowisko Rady UE
Rada zgadza się z ideą harmonizacji wymagań raportowych, ale uważa, że terminy wdrożenia proponowane przez Parlament są zbyt ambitne. Rada zwraca uwagę, że zbyt szybkie wprowadzenie SIRS może prowadzić do problemów

technicznych i organizacyjnych, zwłaszcza w mniejszych krajach członkowskich, które mogą nie być gotowe na tak szybkie zmiany.

- Stanowisko IDM dla Polski
Polska jest zainteresowana wdrożeniem SIRS, ponieważ uprościłoby to proces raportowania i zmniejszyło obciążenia administracyjne. Jednakże, wdrożenie systemu w proponowanych przez Parlament terminach będzie trudne do zrealizowania, zwłaszcza w kontekście dostępnych zasobów technicznych i ludzkich. Dlatego Polska popiera podejście Rady, które daje więcej czasu na przygotowanie systemów do nowych wymagań.

IV. Memorandum o porozumieniu (MoU)

- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament proponuje, aby podpisywanie Memorandum o Porozumieniu (MoU) było obowiązkowe, co ma ułatwić współpracę między różnymi organami nadzoru. Obowiązkowe MoU miałyby zagwarantować, że wszystkie strony są zobowiązane do współpracy i wymiany informacji w określonym, jednolitym formacie.
- Stanowisko Rady UE
Rada proponuje podejście dobrowolne, argumentując, że obowiązkowe podpisywanie MoU może w niektórych przypadkach być zbędne lub zbyt uciążliwe. Rada sugeruje, że organy nadzoru powinny same decydować, czy podpisanie takiego dokumentu jest konieczne, co pozwoli na bardziej elastyczne podejście.
- Stanowisko IDM dla Polski
Polska rozumie, że obowiązkowe MoU mogłoby być korzystne, ponieważ zapewniłoby jasne zasady współpracy z innymi krajami członkowskimi. Jednak Polska preferuje elastyczne podejście proponowane przez Radę, które pozwoliłoby na dostosowanie współpracy do potrzeb i zasobów krajowych.

V. Przegląd rówieśniczy (peer review)

Przegląd rówieśniczy to mechanizm monitorowania i oceny w ramach UE, który umożliwi porównywanie praktyk stosowanych przez różne państwa członkowskie lub instytucje pod kątem ich zgodności z określonymi normami lub przepisami. Głównym celem przeglądów rówieśniczych jest ocena skuteczności wdrożenia unijnych przepisów oraz zapewnienie spójności i harmonizacji w stosowaniu prawa unijnego.

- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament proponuje objęcie przeglądem rówieśniczym także krajowych wymagań dotyczących raportowania, co miałyby na celu zwiększenie harmonizacji na poziomie UE. Oznacza to, że narodowe przepisy dotyczące raportowania byłyby porównywane i oceniane pod kątem ich zgodności z normami unijnymi oraz skuteczności w realizacji celów polityki europejskiej. Dzięki temu procesowi możliwe byłoby wprowadzenie bardziej ujednoczonych i skutecznych wymogów raportowych na poziomie całej UE.
- Stanowisko Rady UE
Rada ogranicza przegląd rówieśniczy jedynie do wymagań wynikających z prawa unijnego, co zmniejsza zakres oceny.
- Stanowisko IDM dla Polski
Polska rozumie, że rozszerzenie przeglądu na krajowe wymagania mogłoby

oznaczać większą harmonizację, ale zauważa, że narzucałoby to konieczność dostosowania krajowych przepisów do standardów unijnych. Z tego względu Polska preferuje podejście Rady i ograniczenie przeglądu tylko do wymagań wynikających z prawa unijnego, co pozwalałoby Polsce zachować większą autonomię i dostosować przepisy do krajowych realiów gospodarczych i finansowych.

VI. Opinie Europejskich Urzędów Nadzoru - ESA

- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament proponuje rozszerzenie kompetencji Europejskich Urzędów Nadzoru (ESA), aby mogły one nie tylko opiniować bieżące propozycje legislacyjne, ale także proponować zmiany w obowiązujących przepisach, w celu uproszczenia wymagań raportowych.
- Stanowisko Rady UE
Rada nie wprowadza tak szerokiego uprawnienia, pozostawiając ESA jedynie możliwość opiniowania aktualnych propozycji legislacyjnych.
- Stanowisko IDM dla Polski
Polska rozumie, że rozszerzenie kompetencji ESA może być korzystne, ponieważ mogłoby to prowadzić do uproszczenia wymagań raportowych. Jednakże, Polska popiera stanowisko Rady i jest zdania, że nadmierne uprawnienia ESA mogą stanowić zagrożenie dla suwerenności legislacyjnej krajów członkowskich.

VII. Poprawki dotyczące InvestEU

InvestEU to program Unii Europejskiej mający na celu wspieranie inwestycji w kluczowe obszary gospodarcze i społeczne, takie jak infrastruktura, innowacje, zrównoważony rozwój, cyfryzacja oraz umiejętności i zatrudnienie. Program został uruchomiony w ramach wieloletniego budżetu UE na lata 2021-2027 i jest kontynuacją Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), który został ustanowiony po kryzysie finansowym w 2008 roku. Celem InvestEU jest zmobilizowanie środków prywatnych i publicznych poprzez zapewnienie gwarancji finansowych z budżetu UE. Program działa na zasadzie partnerstwa między Komisją Europejską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) oraz innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi, które pełnią rolę partnerów wdrażających. Główne obszary wsparcia w ramach InvestEU to:

1. Infrastruktura zrównoważona: inwestycje w energię odnawialną, transport ekologiczny, wodę, gospodarkę odpadami i inne projekty infrastrukturalne.

2. Badania, innowacje i cyfryzacja: wspieranie innowacyjnych projektów technologicznych, cyfryzacji i rozwoju przedsiębiorczości.
 3. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP): pomoc w dostępie do finansowania dla MŚP.
 4. Społeczna infrastruktura i umiejętności: wsparcie projektów związanych z edukacją, ochroną zdrowia oraz rynkiem pracy.
- Stanowisko Parlamentu Europejskiego
Parlament proponuje dodatkowe zmiany w programie InvestEU, w tym skrócenie terminów podpisywania umów oraz bardziej szczegółowe wymagania dotyczące zawartości umów gwarancyjnych.
 - Stanowisko Rady UE
Rada przyjmuje propozycje Komisji bez dodatkowych modyfikacji
 - Stanowisko IDM dla Polski
Polska rozumie, że zmiany proponowane przez Parlament mogą oznaczać większą transparentność i kontrolę nad realizacją projektów w ramach InvestEU, ale także większe obciążenie administracyjne związane z krótszymi terminami i bardziej szczegółowymi wymogami. Polska preferuje jednak stanowisko Rady ponieważ uważa, że wyzwania związane z koniecznością dostosowania się do nowych, bardziej rygorystycznych terminów i wymogów umów spowoduje wiele trudności dla polskich podmiotów, które będą musiały szybciej działać w zakresie finalizowania umów, a także przygotować się na spełnienie bardziej szczegółowych wymagań dotyczących treści umów gwarancyjnych.

IDM przedstawił Ministerstwu Finansów odpowiedzi na pytania MF w trzeciej rundzie pytań do projektu rozporządzenia FIDA

W dniu 26 września IDM przekazał do Ministerstwa Finansów odpowiedzi oraz wyjaśnienia w trzeciej rundzie pytań dot. rozporządzenia FIDA wskazując m.in. że:

- IDM jest za całkowitym wyłączeniem oficjalnie uznawanych systemów emerytalnych z regulacji FIDA, przy jednoczesnym wprowadzeniu możliwości opt-in, co pozwoli państwom członkowskim na elastyczne podejście do regulacji,
- IDM jest zdania, że tylko firmy zarejestrowane w UE powinny mieć prawo do działania w ramach FIDA, co zapewni lepszy nadzór i bezpieczeństwo w zakresie udostępniania danych finansowych,
- IDM popiera zmiany zawarte w opinii EBC, ale sugerujemy dodatkowe zapisy dotyczące wzmocnienia mechanizmów ochrony danych osobowych i większej przejrzystości w zakresie odpowiedzialności nadzorowi,
- IDM jest zdania, że gatekeeperzy, ze względu na swoją dominującą pozycję na rynku, powinni być całkowicie wyłączeni z regulacji FIDA. Ich uczestnictwo w rynku finansowym mogłoby prowadzić do nierówności i zagrożeń dla konkurencji, co wymagałoby dalszych przemysłów nad ich rolą w systemie finansowym,
- IDM jest zdania, że dostęp do danych powinien być uzależniony od istnienia odpowiednich schematów finansowych (Financial Data Sharing Schemes, FDSS), co zapewni kontrolę i bezpieczeństwo w zakresie udostępniania danych,
- IDM jest zdania, że ograniczenia dotyczące dostępu do danych historycznych są niezbędne dla zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności w zakresie udostępniania danych.

Odpowiedź GIIF na pismo IDM w sprawie stosowania ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy w kontekście działalności maklerskiej

12 września IDM trzymał pismo GIIF w sprawie stosowania ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy w kontekście działalności maklerskiej firm inwestycyjnych, w tym stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w kontekście rejestru akcjonariuszy. GIIF poinformował IDM, że co od zasady nie posiada kompetencji do dokonywania wykładni przepisów prawa i odsyła do komunikatów zawierających wskazówki dot. stosowania prawa zamieszczonych na swojej stronie internetowej. Odnosząc się do wątpliwości dot. sposobu postępowania z klientami GIIF przypomina, że instytucje obowiązane przy podejmowaniu działań wobec klientów powinny kierować się zasadą, by

stosować środki, które będą najbardziej skuteczne z perspektywy przeciwdziałania praniu pieniędzy przy jednoczesnym zachowaniu zasady należytej staranności. Jednakże, biorąc pod uwagę wątpliwości zgłoszone przez IDM, GIIF weźmie pod uwagę możliwość doprecyzowania przepisów prawa w omawianym zakresie.

Odnośnie do wątpliwości dot. rejestr akcjonariuszy i pojęcia „wpis pierwotny” GIIF zwrócił uwagę, że pojęcie to nie występuje w ustawie o obrocie, ani też w ksh. Odnośnie do pytania czy wpis pierwotny jest transakcją należy dokonać subsumpcji, jeżeli czynności prawna lub faktyczna przenosi własność lub posiadanie wartości majątkowych lub jest w celu przeniesienia własność lub posiadania wartości majątkowych, stanowi ona transakcję w rozumieniu ustawy. Jeśli zatem wpis powiązany jest z przeniesieniem własności lub posiadania praw majątkowych, to stanowi transakcję.

Wyjaśnienia IDM dot. Retail Investment Strategy

30 września IDM przekazał do Ministerstwa Finansów odpowiedzi na pytania dot. Retail Investment Strategy zadane przez pierwszym posiedzeniem grupy roboczej przed pierwszymi trilogami. Izba zajęła stanowisko w następujących obszarach: Value for money, nienależnych kosztów, zachęt, testu działania w najlepszym interesie klienta, testu odpowiedniości i adekwatności, ostrzeżeń o ryzyku dotyczących szczególnie ryzykownych produktów, wzmocnienia minimalnych wspólnych standardów dot. niezbędnych wymogów w zakresie wiedzy i kompetencji, egzekwowania nadzoru, edukacji finansowej, kategoryzacji klienta, daty wejścia w życie, reżimu państwa trzeciego.

Oto pytania z odpowiedziami IDM.

I. Value for money

1. Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?

Odpowiedź IDM

Rada zazwyczaj proponuje stanowiska sprzyjające lokalnym rynkom i autonomii państw członkowskich. Z tego względu niższe obszary mogłyby pozostać utrzymane w ramach jej mandatu.

- Utrzymanie mechanizmu porównania grup rówieśniczych (peer group comparison) jako kluczowego narzędzia oceny wartości produktów inwestycyjnych, co pozwala na większą elastyczność w ocenie różnorodnych produktów. Pozwala on krajowym organom nadzorczym elastycznie dostosować oceny do specyfiki lokalnego rynku finansowego. Utrzymanie tego mechanizmu

umożliwia firmom wybór podobnych produktów do porównań, co jest korzystne w kontekście konkurencyjności lokalnych produktów.

- Utrzymanie benchmarków unijnych opracowanych przez ESMA i EIOPA pomaga w wykrywaniu produktów odbiegających od norm rynkowych. Jednak benchmarki unijne powinny być opcjonalne, a nie obligatoryjne, co daje więcej swobody dla mniejszych firm. Wprowadzenie dodatkowych testów przy odstępstwach od średnich rynkowych może wzmocnić bezpieczeństwo konsumentów, nie narzucając zbyt dużych obciążeń regulacyjnych

Celowe jest wprowadzenie opcjonalnego mechanizmu opt-in do korzystania z benchmarków unijnych zamiast porównań grup rówieśniczych dla mniejszych podmiotów.

- Przepis o terminie wprowadzenia regulacji – Polskie firmy preferują dłuższy okres na transpozycję i stosowanie przepisów, aby mieć czas na przygotowanie się.

2. Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?

Odpowiedź IDM

Parlament Europejski co do zasady proponuje bardziej rygorystyczne niż Rada regulacje dotyczące ochrony konsumentów inwestorów indywidualnych, przejrzystości rynków oraz zasad funkcjonowania podmiotów finansowych, szczególnie w odniesieniu do inwestycji detalicznych. Te regulacje mają na celu poprawę bezpieczeństwa inwestorów, lecz są bardziej uciążliwe dla mniejszych rynków, takich jak polski oraz dla mniejszych firm inwestycyjnych.

Polska, dążąc do zachowania suwerenności w regulacjach, powinna wykazywać elastyczność w negocjacjach z PE, ale w taki sposób, aby uniknąć nadmiernych obciążeń regulacyjnych. Popieranie lokalnych benchmarków, elastycznego testu zachęt i edukacji finansowej dostosowanej do krajowych realiów pozwoliłoby Polsce na zachowanie kontroli nad rynkiem finansowym, jednocześnie spełniając unijne standardy ochrony inwestorów indywidualnych.

Benchmarki krajowe a unijne:

Co do zasady benchmarki europejskie będą dostosowane do największych rynków, a zatem dla mniejszych lokalnych rynków będą zbyt restrykcyjne lub będą „spychały” te rynki na niekonkurencyjną pozycję.

- PE preferuje zcentralizowane unijne benchmarki jako podstawowy mechanizm oceny produktów finansowych. Jednak można wykazać elastyczność, proponując benchmarki krajowe obok unijnych, które lepiej odzwierciedlałyby specyfikę lokalnych rynków, takich jak Polska. To rozwiązanie pozwoliłoby krajowym organom nadzoru na zachowanie większej kontroli nad oceną produktów finansowych, a jednocześnie spełniałoby standardy unijne.

Zachęty finansowe (Inducements):

- Zamiast całkowitego zakazu zachęt finansowych, który jest promowany przez PE w celu minimalizowania konfliktów interesów, można rozważyć bardziej elastyczny model testu zachęt, który dopuszczałby ich stosowanie, o ile poprawiają jakość usług dla klientów. To rozwiązanie mogłoby zadowolić PE, a jednocześnie ograniczyć negatywne skutki dla mniejszych firm finansowych.

Test najlepszego interesu klienta:

- Zamiast rygorystycznych wymagań narzuconych na wszystkie produkty finansowe, można proponować elastyczność w stosowaniu tego testu w zależności od stopnia złożoności produktu finansowego. Produkty mniej złożone mogłyby być zwolnione z niektórych wymogów, co ograniczyłoby koszty dla firm, a jednocześnie zapewniłoby odpowiednią ochronę klientów.

Edukacja finansowa:

- PE promuje szeroką edukację finansową jako narzędzie ochrony inwestorów indywidualnych. Polska może zaproponować bardziej elastyczne podejście, w którym edukacja finansowa jest zalecana, ale pozostawiona w gestii państw

członkowskich. Taka elastyczność pozwoliłaby Polsce dostosować treści edukacyjne do lokalnych potrzeb i zasobów, bez konieczności narzucania obowiązkowych programów edukacyjnych na poziomie unijnym.

3. Czy są jakieś inne ważne kwestie, które nie zostały uwzględnione w tej nocie?

Odpowiedź IDM

- Potrzeba większego dostosowania regulacji do specyfiki mniejszych rynków finansowych, takich jak Polska, które wymagają bardziej elastycznego podejścia w niektórych obszarach.
- zmniejszenie sprawozdawczości - ograniczenie raportowanie w zależności od skali biznesu.
- opracowanie dłuższych okresów przejściowych dla mniejszych firm na wprowadzenia nowych wymagań sprawozdawczych.
- Wsparcie dla lokalnych inicjatyw edukacyjnych w zakresie finansów, co mogłoby wpłynąć na zwiększenie wiedzy o rynku kapitałowym w Polsce.

II. Undue costs (in UCITSD and AIFMD)

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

To pytanie odnosi się do elementów mandatu Rady Unii Europejskiej, które mają na celu regulowanie "nieuzasadnionych kosztów" ponoszonych przez klientów na rynku finansowym. Pytanie dotyczy, które z tych elementów są kluczowe z punktu widzenia krajowego, aby zapewnić odpowiednią ochronę inwestorów indywidualnych, ale także uniknąć nadmiernych obciążeń dla lokalnych firm finansowych.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Retencja mechanizmów elastyczności w ocenie kosztów: Polska powinna popierać zachowanie elastyczności w definiowaniu nieuzasadnionych kosztów. Rygorystyczna definicja, w której koszty oceniane są jedynie na podstawie porównania do podobnych produktów, mogłaby zaszkodzić mniejszym firmom działającym na lokalnych rynkach. Mechanizmy pozwalające firmom finansowym na uzasadnienie swoich opłat w kontekście specyficznych warunków rynkowych powinny być utrzymane. To pozwala na zachowanie autonomii w ocenie i stosowaniu lokalnych standardów.

Ochrona mniejszych podmiotów finansowych przed nadmiernymi sankcjami: Polska powinna wspierać zachowanie przepisów chroniących mniejsze firmy przed nadmiernymi sankcjami finansowymi w przypadku naliczenia nieuzasadnionych kosztów. Rygorystyczne przepisy, które mogą prowadzić do automatycznych zwrotów lub kar, mogą zaszkodzić konkurencyjności mniejszych podmiotów na polskim rynku, szczególnie w sytuacjach, gdzie koszty mogą być trudne do jednoznacznej oceny. Retencja

mechanizmów, które umożliwiają firmom obronę swoich decyzji w kontekście specyficznych warunków, jest kluczowa dla zachowania autonomii gospodarczej.

2. Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?

PE zazwyczaj opowiada się za silniejszą ochroną konsumentów i bardziej szczegółowymi regulacjami, co oznacza dodatkowe obciążenia dla firm finansowych. Pytanie ma na celu ustalenie, w których obszarach Polska może zgodzić się na pewną elastyczność, aby osiągnąć kompromis z PE, jednocześnie minimalizując wpływ regulacji na lokalny rynek.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Zgoda na częściowy mechanizm zwrotu nieuzasadnionych kosztów: Polska mogłaby wykazać elastyczność w zakresie częściowego mechanizmu zwrotu nieuzasadnionych kosztów, ale tylko w przypadku produktów finansowych o dużym ryzyku lub skomplikowanych strukturach kosztowych. W ten sposób kompromis mógłby obejmować bardziej restrykcyjne regulacje dla większych firm lub bardziej złożonych produktów, podczas gdy mniejsze podmioty finansowe oferujące proste produkty byłyby wyłączone z tych przepisów. Taka elastyczność mogłaby spełniać wymogi PE, ale jednocześnie chroniłaby mniejsze firmy na polskim rynku.

Transparentność zamiast automatycznych sankcji: Polska mogłaby zaproponować, aby zamiast automatycznych sankcji wprowadzić większą transparentność w naliczaniu kosztów. W tym podejściu firmy musiałyby dokładnie wyjaśniać klientom, jak naliczają swoje opłaty, co zwiększyłoby przejrzystość, ale bez natychmiastowych kar. Mogłoby to stanowić kompromis z PE, zwiększając ochronę konsumentów, ale nie obciążając nadmiernie firm, co mogłoby ograniczać ich autonomię operacyjną.

III. Inducements

1. Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?

Pytanie ma na celu ustalenie, które elementy mandatu Rady, umożliwiające stosowanie pewnych form zachęt, są kluczowe dla Polski w kontekście ochrony autonomii lokalnych podmiotów gospodarczych oraz minimalizowania nadmiernych obciążeń regulacyjnych

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Retencja elastyczności w stosowaniu zachęt finansowych:

Polska powinna popierać utrzymanie elastycznego podejścia do zachęt finansowych.

Mandat Rady proponuje, aby zachęty mogły być stosowane, pod warunkiem, że przyczyniają się one do poprawy jakości usług dla klientów. Polska powinna wskazać, że całkowity zakaz zachęt, proponowany przez PE, mógłby znacząco ograniczyć konkurencyjność mniejszych firm finansowych, które często opierają się na tych mechanizmach w ramach lokalnych strategii rynkowych. Utrzymanie elastycznego testu zachęt pozwalałoby na zachowanie większej autonomii firm w decydowaniu o tym, jakie modele wynagradzania są najbardziej efektywne na lokalnym rynku.

Zachowanie transparentności, ale bez nadmiernych obciążeń:

Polska powinna wspierać przepisy Rady dotyczące transparentności zachęt, ale bez konieczności wprowadzania skomplikowanych mechanizmów kontrolnych, które mogłyby nadmiernie obciążać lokalne firmy. Zachęty powinny być ujawniane klientom, aby mogli świadomie podejmować decyzje, ale nie powinny być automatycznie zakazane. Zachowanie takiego podejścia umożliwiłoby firmom finansowym dalsze

korzystanie z zachęt, co jest ważne dla konkurencyjności rynkowej, przy jednoczesnym zachowaniu przejrzystości.

2. Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?

To pytanie dotyczy możliwości kompromisu wobec bardziej rygorystycznych propozycji Parlamentu Europejskiego (PE) dotyczących zakazu zachęt finansowych. PE proponuje ograniczenie lub nawet całkowity zakaz stosowania zachęt w przypadkach, gdzie doradztwo finansowe nie jest świadczone. Elastyczność wobec tego mandatu może polegać na znalezieniu kompromisowych rozwiązań, które zwiększą ochronę konsumentów, ale jednocześnie nie nałożą nadmiernych obciążeń na firmy.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec wprowadzenia bardziej szczegółowych kryteriów stosowania zachęt: Polska mogłaby wykazać elastyczność, popierając wprowadzenie bardziej szczegółowych kryteriów oceny zachęt finansowych, zamiast całkowitego zakazu. Na przykład, zachęty mogłyby być dozwolone, jeśli można udowodnić, że poprawiają jakość usług lub zwiększają wartość dla klienta. Takie rozwiązanie mogłoby być kompromisem wobec PE, który opowiada się za większą ochroną konsumentów, ale jednocześnie chroniłoby firmy przed nadmiernym ograniczeniem ich możliwości operacyjnych.

3. *Czy uważają Państwo, że są inne istotne kwestie w tym obszarze, które nie zostały ujęte w tej nocie?*

Odpowiedź IDM

Ochrona różnorodnych modeli biznesowych

Dyskusja o zachętach finansowych powinna uwzględniać różnorodność modeli biznesowych w sektorze finansowym. Zakaz zachęt lub nadmierne ograniczenia mogą zaszkodzić firmom stosującym inne modele niż duże korporacje. W przypadku Polski, gdzie mniejsze firmy odgrywają ważną rolę na rynku, ważne jest, aby zachęty finansowe były dostosowane do specyfiki lokalnych podmiotów.

Specyfika lokalnego rynku

Regulacje dotyczące zachęt finansowych muszą uwzględniać specyfikę lokalnego rynku finansowego. W Polsce, gdzie rynek inwestycyjny i finansowy rozwija się dynamicznie, ale jest mniejszy niż w dużych krajach zachodnich, nadmierna centralizacja regulacji może ograniczyć innowacyjność i elastyczność lokalnych podmiotów. Wszelkie regulacje dotyczące zachęt powinny być dostosowane do specyfiki poszczególnych państw członkowskich, a nie być narzucane jako jednolite zasady dla całej Unii.

IV. Client best interest test

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

Pytanie dotyczy elementów mandatu Rady Unii Europejskiej, które określają, jak firmy finansowe muszą działać w najlepszym interesie swoich klientów. Test najlepszego interesu klienta wymaga od firm oferujących produkty finansowe, aby rekomendowane rozwiązania były rzeczywiście korzystne dla klienta i zgodne z jego potrzebami oraz celami inwestycyjnymi. Pytanie ma na celu ustalenie, które z tych przepisów są kluczowe, aby zapewnić odpowiednią ochronę inwestorów, przy jednoczesnym zachowaniu elastyczności dla firm finansowych, szczególnie na poziomie krajowym.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie elastyczności w definicji najlepszego interesu klienta:

Polska powinna popierać utrzymanie elastycznej definicji najlepszego interesu klienta. Mandat Rady zakłada, że firmy powinny mieć możliwość dostosowania swoich działań do indywidualnych potrzeb klientów, a nie tylko spełniać ogólne, sztywne standardy narzucone z poziomu Unii Europejskiej. Taka elastyczność pozwalałaby na uwzględnienie specyfiki lokalnych rynków finansowych i charakterystyki klientów, co jest kluczowe dla zachowania autonomii polskich instytucji finansowych. W szczególności należy rozważyć wprowadzenie wyjątku od badania rynków w sytuacji gdy podmiot działa z własnej inicjatywy tylko na jednym rynku.

Retencja możliwości różnicowania produktów finansowych w zależności od profilu klienta:

Polska powinna wspierać możliwość oferowania różnych produktów finansowych, dostosowanych do indywidualnych potrzeb klientów, bez nadmiernych ograniczeń regulacyjnych. Firmy finansowe muszą mieć możliwość przedstawiania szerokiego spektrum rozwiązań, a test najlepszego interesu klienta nie powinien narzucać zbyt ścisłych wymogów co do oferowanych produktów, o ile są one zgodne z profilem i potrzebami klienta.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

Pytanie odnosi się do możliwości znalezienia kompromisu między mandatem Rady a bardziej rygorystycznymi propozycjami Parlamentu Europejskiego (PE). PE zazwyczaj promuje bardziej szczegółowe i rygorystyczne przepisy, które mogą chronić inwestorów, ale jednocześnie są uciążliwe dla firm finansowych, szczególnie w mniejszych krajach, takich jak Polska. Pytanie ma na celu ustalenie czy Polska może wykazać elastyczność w niektórych aspektach, aby osiągnąć kompromis, który chroniłby inwestorów bez nadmiernych obciążeń dla rynku.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec bardziej precyzyjnych wymogów dotyczących informacji dla klientów Polska mogłaby zgodzić się na bardziej precyzyjne wymogi dotyczące dostarczania informacji klientom, ale tylko w odniesieniu do ryzyka związanego z bardziej złożonymi produktami finansowymi. Może to być forma kompromisu wobec PE, który opowiada się za silniejszą ochroną konsumentów, ale jednocześnie pozwoliłoby to na ograniczenie obowiązków informacyjnych w przypadku prostszych produktów finansowych, które są oferowane przez mniejsze firmy. Taka elastyczność mogłaby zwiększyć ochronę inwestorów, bez nakładania niepotrzebnych obciążeń regulacyjnych na sektor finansowy. Zgoda na rozszerzenie zakresu testu najlepszego interesu klienta dla wysoce ryzykownych produktów

Polska mogłaby wykazać elastyczność, popierając rozszerzenie testu najlepszego interesu klienta na najbardziej ryzykowne produkty finansowe, które mogłyby wiązać się z najwyższym ryzykiem dla inwestorów detalicznych. W ten sposób kompromis z PE mógłby obejmować bardziej rygorystyczne wymogi w stosunku do produktów o wysokim ryzyku, ale jednocześnie mniej obciążające zasady dla prostych instrumentów finansowych.

3. *Czy uważają Państwo, że są inne istotne kwestie w tym obszarze, które nie zostały ujęte w tej nocie?*

Odpowiedź IDM

Ochrona mniejszych firm finansowych:

Polska mogłaby zgłosić potrzebę wprowadzenia dodatkowych regulacji chroniących mniejsze firmy finansowe przed nadmiernymi wymogami testu najlepszego interesu klienta. Mniejsze firmy mogą nie być w stanie sprostać bardziej rygorystycznym wymogom regulacyjnym, które są projektowane z myślą o większych graczech na rynku. Wprowadzenie elastyczności w stosowaniu tego testu w zależności od wielkości firmy mogłoby być korzystne dla polskiego sektora finansowego.

Kwestia dostosowania testu do lokalnych realiów:

Polska powinna podkreślić, że regulacje dotyczące testu najlepszego interesu klienta

muszą uwzględniać lokalne realia rynkowe i specyfikę klientów w poszczególnych krajach członkowskich. Przepisy zbyt mocno dostosowane do potrzeb dużych rynków finansowych, takich jak rynki zachodnie, mogą być nieadekwatne dla mniejszych krajów, takich jak Polska. Dlatego Polska powinna zasugerować wprowadzenie bardziej elastycznych zasad testu, które uwzględniają specyfikę lokalnych rynków.

V. Suitability and appropriateness test (test odpowiedniości i stosowności)

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

Pytanie to dotyczy elementów mandatu Rady Unii Europejskiej w zakresie testu odpowiedniości i stosowności produktów finansowych. Testy te mają na celu zapewnienie, że oferowane produkty finansowe są odpowiednie dla klienta, biorąc pod uwagę jego wiedzę, doświadczenie, cele finansowe oraz tolerancję na ryzyko. Kluczowe jest określenie, które elementy tych regulacji Polska powinna zachować, aby chronić inwestorów detalicznych, ale jednocześnie nie przeciążać firm finansowych nadmiernymi wymogami.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie elastyczności w stosowaniu testu odpowiedniości i stosowności
Polska powinna opowiedzieć się za zachowaniem elastycznego podejścia do stosowania testów odpowiedniości i stosowności dla mniej złożonych produktów finansowych i mniejszych firm. Mandat Rady w tym zakresie zakłada możliwość dostosowania wymogów do specyfiki produktu oraz profilu klienta. Takie podejście pozwala na ograniczenie regulacyjnych obciążeń dla firm oferujących proste produkty, jednocześnie zapewniając odpowiednią ochronę inwestorów.

Retencja różnych poziomów rygorystyczności dla różnych produktów finansowych
Polska powinna wspierać możliwość stosowania mniej rygorystycznych wymagań dla prostszych produktów finansowych, które nie wymagają tak szczegółowej oceny wiedzy i doświadczenia klienta. Test odpowiedniości powinien być dostosowany do złożoności produktu, co pozwoliłoby uniknąć nadmiernych kosztów regulacyjnych dla mniejszych firm finansowych, które oferują proste instrumenty finansowe. Takie rozwiązanie sprzyjałoby autonomii lokalnych podmiotów gospodarczych, pozwalając na zachowanie konkurencyjności na rynku.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

To pytanie dotyczy możliwości znalezienia kompromisu między propozycjami Rady a bardziej rygorystycznymi postulatami Parlamentu Europejskiego. PE zazwyczaj opowiada się za bardziej szczegółowymi i rygorystycznymi regulacjami, które mają na celu ochronę inwestorów. Znalezienie elastyczności w niektórych obszarach mogłoby pomóc w osiągnięciu kompromisu, który spełniałby wymogi ochrony konsumentów, ale

jednocześnie nie wprowadzałby nadmiernych obciążeń regulacyjnych dla firm finansowych.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec bardziej szczegółowych kryteriów testu dla złożonych produktów Polska mogłaby wykazać elastyczność wobec mandatu PE, zgadzając się na bardziej szczegółowe kryteria oceny odpowiedniości dla najbardziej złożonych produktów finansowych. Taki kompromis mógłby obejmować bardziej rygorystyczny test dla

instrumentów finansowych, które niosą największe ryzyko dla inwestorów. Jednocześnie Polska mogłaby wskazać, że prostsze produkty powinny podlegać mniej szczegółowej ocenie, co ograniczyłoby nadmierne obciążenia regulacyjne.

Zgoda na dodatkowe zabezpieczenia dla inwestorów detalicznych

Polska mogłaby wykazać elastyczność, popierając wprowadzenie dodatkowych mechanizmów zabezpieczających dla inwestorów detalicznych, takich jak obowiązkowe ostrzeżenia o ryzyku przy najbardziej ryzykownych produktach. Zamiast nakładać dodatkowe obowiązki informacyjne na wszystkie produkty finansowe, można by wprowadzić te zasady jedynie dla najbardziej skomplikowanych instrumentów. Taki kompromis mógłby zaspokoić obawy PE dotyczące ochrony konsumentów, bez nadmiernych kosztów regulacyjnych dla lokalnych firm oferujących proste produkty finansowe.

3. *Czy uważają Państwo, że są inne istotne kwestie w tym obszarze, które nie zostały ujęte w tej nocie?*

Odpowiedź IDM

Potrzeba dostosowania testów do specyfiki lokalnego rynku:

Polska mogłaby wskazać, że test odpowiedniości i stosowności powinien być dostosowany do specyfiki lokalnego rynku finansowego. Na przykład, mniejsze rynki, takie jak polski, mogą wymagać większej elastyczności w stosowaniu tych testów, zwłaszcza w przypadku mniej złożonych produktów finansowych. Uniwersalne podejście do tych testów mogłoby prowadzić do nieadekwatnych wymogów dla lokalnych firm finansowych.

Ochrona mniejszych firm finansowych:

Polska powinna podkreślić potrzebę wprowadzenia dodatkowych przepisów chroniących mniejsze firmy finansowe przed nadmiernymi wymogami regulacyjnymi, związanymi z testami odpowiedniości i stosowności. Mniejsze firmy mogą nie mieć zasobów, aby spełnić bardziej rygorystyczne wymogi regulacyjne dotyczące oceny klientów. Dlatego Polska powinna argumentować, że testy te powinny być elastyczne i dostosowane do wielkości oraz złożoności firmy oferującej produkty finansowe.

Potrzeba sformułowania zasad dopuszczenia do inwestowania klienta bez doświadczenia ale z pozytywnym testem wiedzy.

VI. Risk warnings for particularly risky products (ostrzeżenia o ryzyku dla szczególnie ryzykownych produktów)

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

To pytanie dotyczy obszarów mandatu Rady Unii Europejskiej związanych z wprowadzaniem ostrzeżeń o ryzyku dla szczególnie ryzykownych produktów finansowych, takich jak złożone instrumenty finansowe, produkty lewarowane czy kryptowaluty. Celem jest zidentyfikowanie tych elementów mandatu, które Polska uznaje

za kluczowe do utrzymania, aby chronić inwestorów, ale jednocześnie nie przeciążać lokalnych firm nadmiernymi wymogami regulacyjnymi.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie elastyczności w stosowaniu ostrzeżeń o ryzyku

Polska powinna popierać elastyczne podejście do wprowadzania ostrzeżeń o ryzyku dla szczególnie ryzykownych produktów. Mandat Rady zakłada obowiązek informowania

klientów o ryzyku związanym z określonymi produktami, ale umożliwiałoby również dostosowanie tych ostrzeżeń do specyfiki rynku lokalnego i charakterystyki inwestorów. Takie podejście pozwalałoby uniknąć nadmiernej standaryzacji i zapewniałoby firmom możliwość stosowania ostrzeżeń w sposób dostosowany do realiów lokalnego rynku.

Retencja różnicowania ostrzeżeń w zależności od produktu:

Polska powinna wspierać różnicowanie ostrzeżeń o ryzyku w zależności od charakterystyki produktu finansowego. Różne produkty niosą ze sobą różny poziom ryzyka, a niektóre mogą wymagać bardziej szczegółowych ostrzeżeń, podczas gdy inne mogą być objęte mniej rygorystycznymi wymogami informacyjnymi. To umożliwiłoby dostosowanie ostrzeżeń do rzeczywistego poziomu ryzyka, bez nakładania jednakowych standardów na wszystkie produkty.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

Pytanie dotyczy możliwości kompromisu między mandatem Rady a bardziej rygorystycznymi propozycjami Parlamentu Europejskiego w zakresie ostrzeżeń o ryzyku dla szczególnie ryzykownych produktów. PE będzie dążyć do wprowadzenia bardziej szczegółowych i szerszych wymogów dotyczących ostrzeżeń, aby zwiększyć ochronę konsumentów. Pytanie ma na celu ustalenie, w jakich obszarach Polska mogłaby zgodzić się na pewne ustępstwa, aby osiągnąć kompromis, jednocześnie chroniąc autonomię lokalnego rynku.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec bardziej szczegółowych ostrzeżeń dla złożonych produktów Polska mogłaby wykazać elastyczność wobec mandatu PE, zgadzając się na bardziej szczegółowe ostrzeżenia dla złożonych i najbardziej ryzykownych produktów finansowych. Na przykład, produkty takie jak instrumenty pochodne lub kryptowaluty mogłyby wymagać bardziej wyrazistych ostrzeżeń, które precyzyjnie informują klientów o ryzyku związanym z inwestowaniem. To mogłoby stanowić formę kompromisu, który zwiększyłby ochronę konsumentów, bez nadmiernych obciążeń dla firm oferujących mniej złożone produkty.

Zgoda na standaryzowane ostrzeżenia dla najbardziej ryzykownych produktów Polska mogłaby zgodzić się na wprowadzenie standaryzowanych ostrzeżeń o ryzyku dla najbardziej ryzykownych produktów, takich jak dźwigniowe produkty finansowe. Tego rodzaju ostrzeżenia mogłyby być bardziej rygorystyczne, co zwiększyłoby przejrzystość informacji dla klientów, ale jednocześnie ograniczyłoby wymagania informacyjne dla mniej ryzykownych produktów, sprzyjając tym samym mniejszym firmom finansowym na lokalnych rynkach.

VII. Strengthen minimum common standards on the necessary knowledge and competence requirements (Wzmocnienie minimalnych wspólnych standardów dotyczących niezbędnych wymagań dotyczących wiedzy i kompetencji)

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

To pytanie odnosi się do elementów mandatu Rady w zakresie ujednoczenia minimalnych standardów dotyczących wiedzy i kompetencji zawodowych, które muszą spełniać osoby działające w sektorze finansowym. Celem tych regulacji jest zapewnienie, że osoby odpowiedzialne za doradztwo i sprzedaż produktów finansowych mają odpowiednią wiedzę i kompetencje, aby świadczyć usługi na wysokim poziomie, zapewniając ochronę

konsumentów i prawidłowe funkcjonowanie rynku. Pytanie dotyczy ustalenia, które elementy tego mandatu Polska powinna popierać.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie elastyczności w ustalaniu minimalnych standardów wiedzy i kompetencji na poziomie krajowym

Polska powinna opowiadać się za utrzymaniem możliwości dostosowywania wymagań dotyczących wiedzy i kompetencji do specyfiki lokalnego rynku. Mandat Rady powinien umożliwiać państwu członkowskim pewną elastyczność w ustalaniu szczegółowych wymagań, aby uwzględniały one różnice w strukturze i charakterystyce rynku krajowego, a także dostęp do edukacji i szkoleń.

Retencja prostszych standardów dla mniej skomplikowanych produktów

Polska powinna wspierać zachowanie możliwości różnicowania poziomu wymagań w zależności od skomplikowania produktów finansowych. Dla prostszych produktów finansowych wymogi dotyczące wiedzy i kompetencji powinny być uproszczone, co zmniejszyłoby obciążenie dla małych firm oraz podmiotów prowadzących działalność na lokalnym rynku.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

Pytanie to odnosi się do możliwości kompromisu między stanowiskiem Rady a bardziej rygorystycznymi propozycjami Parlamentu Europejskiego (PE). PE zazwyczaj proponuje bardziej ujednoczone i rygorystyczne standardy w celu ochrony konsumentów i zapewnienia jednolitego poziomu kwalifikacji w całej Unii Europejskiej. Pytanie ma na celu ustalenie czy Polska mogłaby zgodzić się na pewne ustępstwa w tym zakresie, jednocześnie dbając o ograniczenie obciążeń dla lokalnych firm.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec bardziej szczegółowych wymagań dla doradców zajmujących się najbardziej skomplikowanymi produktami

Polska mogłaby zgodzić się na bardziej szczegółowe wymagania dotyczące wiedzy i kompetencji dla doradców zajmujących się najbardziej złożonymi produktami finansowymi, takimi jak derywaty czy inne instrumenty wysokiego ryzyka. To mogłoby stanowić kompromis wobec PE, który dąży do silniejszej ochrony konsumentów, ale jednocześnie zachowałoby elastyczność i niższe wymagania dla prostszych produktów finansowych.

Zgoda na wymóg cyklicznych szkoleń w określonych obszarach:

Polska mogłaby wykazać elastyczność, popierając wprowadzenie cyklicznych szkoleń dla pracowników sektora finansowego, ale tylko w obszarach, które rzeczywiście wymagają aktualizacji wiedzy, takich jak zmieniające się przepisy dotyczące compliance. Takie rozwiązanie mogłoby zaspokoić potrzeby PE, jednocześnie

ograniczając koszty i czas poświęcony na szkolenia dla prostszych produktów i mniejszych firm.

Ważne jest utrzymanie licencjonowania maklerów i doradców przez KNF, być może należy rozważyć czy licencja nie powinna być odświeżana np. co 5 lat.

3. *Czy uważają Państwo, że są inne istotne kwestie w tym obszarze, które nie zostały ujęte w tej nocie?*

Odpowiedź IDM

Potrzeba większej autonomii w ustalaniu standardów dla mniejszych firm finansowych: Polska mogłaby zgłosić, że regulacje dotyczące standardów wiedzy i kompetencji muszą uwzględniać specyfikę mniejszych firm finansowych, które nie mają takich zasobów jak większe korporacje. Wymóg sztywnych, jednolitych standardów mógłby prowadzić do nadmiernych kosztów operacyjnych, dlatego Polska powinna opowiadać się za wprowadzeniem bardziej elastycznych przepisów, dostosowanych do skali działalności firmy.

Kwestia dostępności edukacji i szkoleń na poziomie krajowym:

Polska mogłaby podkreślić, że przy wprowadzaniu standardów dotyczących wiedzy i kompetencji należy uwzględnić dostępność edukacji i szkoleń na poziomie krajowym. Wprowadzenie zbyt rygorystycznych wymagań bez odpowiedniego wsparcia w zakresie edukacji mogłoby doprowadzić do nierówności w dostępie do zawodu w mniejszych krajach. Polska mogłaby zaproponować wprowadzenie mechanizmów wspierających edukację i certyfikację dla doradców finansowych w inwestycjach na poziomie lokalnym.

VIII. Supervisory enforcement (egzekwowanie nadzoru)

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

To pytanie dotyczy elementów mandatu Rady związanych z nadzorem i egzekwowaniem przepisów finansowych przez organy nadzoru. Rada promuje mechanizmy, które umożliwiają skuteczny nadzór nad rynkami finansowymi i egzekwowanie przepisów przez krajowe organy nadzoru (NCAs) oraz współpracę z europejskimi instytucjami nadzoru, takimi jak ESMA. Pytanie dotyczy ustalenia, które elementy tego mandatu Polska powinna wspierać.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie autonomii krajowych organów nadzorczych (NCAs):

Polska powinna opowiadać się za utrzymaniem silnej roli krajowych organów nadzoru, aby mogły one działać autonomicznie i w pełni zarządzać nadzorem finansowym na lokalnym rynku. Mandat Rady daje krajowym organom nadzorczym szerokie uprawnienia w egzekwowaniu przepisów, co jest kluczowe dla zachowania suwerenności w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym.

Retencja elastyczności w stosowaniu środków egzekwowania przepisów:

Polska powinna wspierać elastyczne podejście do stosowania sankcji i środków egzekucyjnych, aby dostosować działania nadzorcze do specyfiki polskiego rynku finansowego. Niektóre państwa mogą wymagać bardziej elastycznych rozwiązań, w szczególności w odniesieniu do mniejszych firm finansowych, które mogą nie mieć takich samych zasobów jak większe podmioty. Zachowanie elastyczności w egzekwowaniu przepisów pozwala na minimalizowanie obciążeń regulacyjnych dla lokalnych podmiotów, co wspiera konkurencyjność rynku.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

To pytanie dotyczy możliwości znalezienia kompromisu między stanowiskiem Rady a bardziej rygorystycznymi propozycjami Parlamentu Europejskiego. PE opowiada się za centralizacją nadzoru finansowego na poziomie unijnym, co może obejmować większą rolę europejskich organów, takich jak ESMA, w nadzorze nad rynkami krajowymi. Pytanie

ma na celu ustalenie czy Polska mogłaby zgodzić się na pewne ustępstwa, które mogłyby zwiększyć ochronę konsumentów i zapewnić jednolity nadzór, ale jednocześnie nie wpłyną negatywnie na suwerenność polskiego nadzoru finansowego.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec wzmocnionej współpracy z ESMA w wysoce złożonych przypadkach Polska mogłaby wykazać elastyczność, zgadzając się na wzmocnioną współpracę z ESMA w wysoce złożonych przypadkach transgranicznych, które obejmują wiele rynków finansowych w UE. Takie podejście mogłoby zwiększyć spójność nadzoru nad złożonymi produktami finansowymi, które mają wpływ na cały rynek unijny, ale jednocześnie zachowałoby pełną autonomię krajowych organów w nadzorze nad lokalnymi podmiotami.

Zgoda na wspólne ramy egzekwowania przepisów dla bardziej ryzykownych produktów finansowych

Polska mogłaby zgodzić się na wprowadzenie wspólnych ram egzekwowania przepisów dla najbardziej ryzykownych produktów finansowych, takich jak kryptowaluty, które mają znaczący wpływ na stabilność rynków finansowych UE. Taka elastyczność mogłaby polegać na współpracy z ESMA i innymi organami unijnymi w zakresie monitorowania tych produktów, ale jednocześnie pozostawiając krajowym organom kontrolę nad mniej złożonymi produktami i mniejszymi firmami.

3. *Czy uważają Państwo, że są inne istotne kwestie w tym obszarze, które nie zostały ujęte w tej nocie?*

Odpowiedź IDM

Ochrona mniejszych firm przed nadmiernymi sankcjami:

Polska mogłaby zgłosić potrzebę wprowadzenia dodatkowych mechanizmów chroniących mniejsze firmy przed nadmiernymi sankcjami, które mogłyby być nakładane przez organy unijne w wyniku centralizacji nadzoru. Mniejsze firmy mogą nie mieć zasobów, aby sprostać wymogom narzuconym przez europejskie organy nadzoru, dlatego Polska powinna opowiadać się za bardziej proporcjonalnym podejściem do egzekwowania przepisów, które uwzględnia wielkość i złożoność danego podmiotu.

Kwestia dostosowania egzekwowania przepisów do lokalnych realiów:

Polska powinna podkreślić, że egzekwowanie przepisów nadzorczych musi uwzględniać lokalne realia rynkowe i gospodarcze. Rynki finansowe w poszczególnych krajach członkowskich różnią się pod względem struktury, poziomu rozwoju i dostępności produktów finansowych. Uniwersalne podejście do egzekwowania przepisów mogłoby prowadzić do nieadekwatnych środków nadzorczych w przypadku mniejszych i mniej rozwiniętych rynków, takich jak Polska.

IX. Financial education

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

Pytanie to dotyczy obszarów mandatu Rady, które odnoszą się do promocji edukacji finansowej wśród obywateli. Edukacja finansowa ma na celu zwiększenie świadomości i

wiedzy na temat produktów finansowych, zarządzania ryzykiem i inwestowania, aby konsumenci byli bardziej świadomi i kompetentni w podejmowaniu decyzji finansowych. Pytanie ma na celu ustalenie, które z tych elementów Polska powinna utrzymać, aby wspierać edukację finansową w kraju.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie elastyczności w promowaniu lokalnych inicjatyw edukacyjnych Polska powinna opowiadać się za utrzymaniem elastyczności w kształtowaniu i wdrażaniu programów edukacji finansowej na poziomie krajowym. Rada UE popiera działania, które pozwalają państwom członkowskim na promowanie edukacji finansowej, ale nie narzuca sztywnych, centralnych standardów w tej dziedzinie. Polska mogłaby wskazać, że takie podejście pozwala lepiej dostosować programy edukacyjne do lokalnych realiów, zasobów oraz potrzeb, a także zapewnia większą suwerenność w zarządzaniu inicjatywami edukacyjnymi.

Retencja wsparcia finansowego dla programów edukacyjnych na poziomie lokalnym Polska mogłaby wspierać utrzymanie możliwości korzystania ze środków unijnych na wsparcie lokalnych programów edukacji finansowej, co pozwoliłoby na rozwój takich inicjatyw na poziomie regionalnym i lokalnym. Środki unijne mogłyby być wykorzystywane do rozwijania programów edukacyjnych w szkołach, na uczelniach i w organizacjach konsumenckich, bez narzucania obowiązkowego, centralnie sterowanego programu. To podejście zapewniłoby autonomię w kształtowaniu treści edukacyjnych.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

To pytanie dotyczy możliwości kompromisu między stanowiskiem Rady a bardziej rygorystycznymi propozycjami Parlamentu Europejskiego, które obejmują bardziej formalne i ujednoczone podejście do edukacji finansowej na poziomie całej UE. PE zazwyczaj promuje wprowadzenie bardziej strukturalnych programów edukacji finansowej, które mają być obowiązkowe i zharmonizowane we wszystkich krajach UE. Pytanie ma na celu ustalenie czy Polska mogłaby zgodzić się na pewne ustępstwa.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec wprowadzenia minimalnych wspólnych standardów edukacji finansowej:

Polska mogłaby wykazać elastyczność, zgadzając się na wprowadzenie minimalnych, wspólnych standardów edukacji finansowej, które byłyby zaleceniami, a nie obowiązującymi przepisami. Standardy te mogłyby być wytycznymi, które państwa członkowskie mogłyby dostosować do lokalnych potrzeb. Taka elastyczność mogłaby zapewnić większą spójność edukacji finansowej w UE, ale bez narzucania obowiązkowych programów, które mogłyby być nieadekwatne dla lokalnych realiów.

Zgoda na zwiększenie wsparcia unijnego w zakresie narzędzi edukacyjnych i kampanii informacyjnych:

Polska mogłaby wykazać elastyczność, popierając zwiększenie wsparcia ze strony UE w zakresie dostarczania narzędzi edukacyjnych oraz prowadzenia ogólnoeuropejskich kampanii informacyjnych dotyczących edukacji finansowej. Kampanie te mogłyby promować podstawowe zasady zarządzania finansami i ochrony konsumentów, ale bez wprowadzania obowiązkowych programów na poziomie krajowym. To rozwiązanie

pozwoliłoby na zachowanie lokalnej autonomii, jednocześnie korzystając z szerszych zasobów unijnych.

X. Client categorisation

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

Pytanie dotyczy elementów mandatu Rady Unii Europejskiej dotyczących klasyfikacji klientów w sektorze finansowym. Kategoryzacja klientów (na klientów detalicznych, profesjonalnych oraz uprawnionych kontrahentów) ma na celu zapewnienie, że inwestorzy otrzymują odpowiedni poziom ochrony zgodnie ze swoim doświadczeniem, wiedzą oraz zdolnością do oceny ryzyka. Klienci profesjonalni oraz uprawnieni kontrahenci mogą otrzymywać mniej ochrony, ponieważ zakłada się, że mają wystarczające umiejętności i zasoby, aby ocenić ryzyko inwestycyjne. Pytanie to dotyczy ustalenia, które elementy tego mandatu Polska powinna wspierać.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Zachowanie elastyczności w klasyfikacji klientów

Polska powinna opowiadać się za utrzymaniem elastyczności w klasyfikacji klientów, umożliwiając krajowym organom nadzorczym decydowanie o tym, jak różnicować ochronę klientów w zależności od poziomu ich wiedzy i doświadczenia. Rada UE popiera bardziej elastyczne podejście, co pozwala państwom członkowskim lepiej dostosować regulacje do specyfiki lokalnych rynków finansowych. Polska powinna bronić tego stanowiska, ponieważ jednolite przepisy mogą nie pasować do lokalnych warunków i mogą prowadzić do nadmiernych obciążeń regulacyjnych dla firm finansowych, które muszą spełniać zbyt rygorystyczne wymogi.

Retencja aktualnych kryteriów klasyfikacji klientów

Polska mogłaby wspierać utrzymanie obecnych kryteriów klasyfikacji klientów, które dzielą ich na detalicznych, profesjonalnych oraz uprawnionych kontrahentów. Takie podejście zapewnia elastyczność, a jednocześnie odpowiednią ochronę dla mniej doświadczonych inwestorów, jednocześnie umożliwiając bardziej doświadczonym klientom dostęp do bardziej złożonych produktów finansowych. Zachowanie obecnych kryteriów jest kluczowe dla ograniczenia regulacyjnych obciążeń oraz zapewnienia konkurencyjności polskich firm finansowych.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

Pytanie to dotyczy możliwości kompromisu wobec bardziej rygorystycznych propozycji Parlamentu Europejskiego. PE często dąży do wprowadzenia bardziej restrykcyjnych przepisów, które mają na celu zwiększenie ochrony konsumentów, co może oznaczać zmiany w kryteriach klasyfikacji klientów. Pytanie ma na celu ustalenie czy Polska mogłaby zgodzić się na pewne ustępstwa w tym zakresie, jednocześnie dbając o to, by nie wprowadzać zbyt rygorystycznych wymogów, które mogłyby ograniczyć lokalną autonomię gospodarczą.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec bardziej szczegółowych kryteriów dla klientów detalicznych
Polska mogłaby wykazać elastyczność, popierając bardziej szczegółowe kryteria oceny klientów detalicznych w przypadkach bardziej złożonych produktów finansowych. Zwiększenie ochrony dla klientów detalicznych, szczególnie w odniesieniu do ryzykownych inwestycji, mogłoby być kompromisem wobec PE, które dąży do zwiększenia

poziomu ochrony konsumentów. Jednocześnie takie przepisy powinny dotyczyć wyłącznie produktów o najwyższym ryzyku, co pozwoliłoby na zachowanie elastyczności dla prostszych produktów.

Zgoda na uproszczony proces re kwalifikacji klientów profesjonalnych Polska mogłaby wykazać elastyczność wobec PE, zgadzając się na wprowadzenie bardziej uproszczonego procesu re kwalifikacji klientów profesjonalnych, którzy chcieliby zostać zakwalifikowani jako klienci detaliczni, aby korzystać z dodatkowej ochrony. To rozwiązanie mogłoby zwiększyć ochronę inwestorów, ale jednocześnie powinno być dostosowane do specyficznych potrzeb rynku lokalnego, tak aby nie ograniczać nadmiernie elastyczności firm finansowych w oferowaniu produktów profesjonalnym inwestorom.

Kryteria dla klienta profesjonalnego powinny być dostosowane do wilekości rynku.

XI. Transposition and date of application

1. *Czy chciałbyś utrzymać 30-miesięczny termin transpozycji określony w mandacie Rady, czy też zaakceptowałbyś krótszy termin jako kompromis?*

Pytanie to dotyczy terminu transpozycji, czyli okresu, w którym państwa członkowskie UE muszą dostosować krajowe przepisy do wymogów dyrektywy unijnej. Rada UE zaproponowała 30 miesięcy na transpozycję, co daje państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na dostosowanie przepisów krajowych. Skrócenie tego terminu, jak sugeruje Parlament Europejski (PE), mogłoby jednak przyspieszyć wdrażanie przepisów, ale jednocześnie zwiększyć presję na rządy i krajowe organy regulacyjne.

Odpowiedź IDM

Utrzymanie 30-miesięcznego terminu transpozycji

Polska powinna opowiadać się za utrzymaniem 30-miesięcznego terminu transpozycji, ponieważ pozwala on na dokładne i przemyślane dostosowanie przepisów krajowych do wymogów unijnych. Biorąc pod uwagę złożoność regulacji, dłuższy okres na transpozycję daje polskim organom regulacyjnym i rządowi więcej czasu na wdrożenie nowych przepisów w sposób, który minimalizuje obciążenia administracyjne i gospodarcze. Polska może wskazać, że krótszy termin może prowadzić do problemów z pełnym wdrożeniem regulacji, co z kolei mogłoby wpływać na stabilność rynku finansowego.

Kompromis na krótszy termin transpozycji dla mniej złożonych aspektów dyrektywy Polska mogłaby wykazać elastyczność, zgadzając się na krótszy termin transpozycji dla mniej skomplikowanych i mniej kosztownych przepisów, co mogłoby być kompromisem wobec PE. Taki podział mógłby przyspieszyć wdrożenie przepisów tam, gdzie jest to technicznie możliwe, ale jednocześnie zachowałby dłuższy okres na dostosowanie bardziej skomplikowanych regulacji, co byłoby korzystne dla polskiego rynku i lokalnych firm finansowych.

2. *Czy chcielibyście Państwo utrzymać datę rozpoczęcia stosowania określoną w mandacie Rady, czy też możecie wykazać elastyczność wobec krótszego terminu stosowania dyrektywy Omnibus?*

To pytanie dotyczy terminu, w którym przepisy dyrektywy Omnibus zaczną obowiązywać po ich transpozycji do prawa krajowego. Rada UE ustaliła określoną datę rozpoczęcia stosowania przepisów, co daje państwom członkowskim czas na przygotowanie rynku i firm do nowych regulacji. PE może proponować szybsze wdrożenie przepisów, aby

zwiększyć ochronę konsumentów, ale krótszy termin może zwiększyć presję na państwa członkowskie i przedsiębiorstwa

Utrzymanie terminu stosowania określonego w mandacie Rady
Polska powinna popierać utrzymanie terminu stosowania określonego w mandacie Rady, ponieważ pozwala to na stopniowe i kontrolowane wdrożenie nowych przepisów. Krótszy okres na przygotowanie może doprowadzić do problemów z pełnym i skutecznym wdrożeniem regulacji, zwłaszcza w sektorze finansowym, gdzie nowe przepisy często wymagają zmian w infrastrukturze technologicznej i procedurach operacyjnych. Polska mogłaby wskazać, że pełna implementacja wymaga czasu, aby uniknąć chaosu na rynku i zagwarantować, że przepisy będą stosowane w sposób efektywny i bezpieczny.

Elastyczność dla krótszych terminów w przypadku wybranych przepisów
Polska mogłaby wykazać elastyczność, zgadzając się na krótszy termin stosowania wybranych przepisów, które mają na celu natychmiastową ochronę konsumentów lub są mniej skomplikowane pod względem wdrożenia. Dzięki temu można by szybko wdrożyć przepisy, które nie wymagają dużych zmian operacyjnych, jednocześnie dając więcej czasu na implementację bardziej złożonych regulacji. Taki kompromis mógłby uspokoić PE, jednocześnie zachowując suwerenność Polski w kwestiach regulacyjnych.

XII. II.4 Third-country regime (in EP mandate)

1. *Jakie jest Państwa stanowisko wobec powyższych poprawek zaproponowanych przez PE?*

W ramach rewizji MiFID II, Parlament Europejski zaproponował kilka istotnych zmian dotyczących reżimu państw trzecich. Zmiany te mają na celu zwiększenie nadzoru nad firmami z państw spoza UE (tzw. państw trzecich), które chcą świadczyć usługi inwestycyjne w UE. Kluczowe aspekty tych zmian obejmują:

1. Zaostrzenie wymogów dla firm z państw trzecich

PE proponuje bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące rejestracji i działalności firm z państw trzecich w UE. Firmy te będą musiały dostarczać szczegółowe dane na temat swoich transakcji oraz działalności na rynku unijnym do ESMA. Zmiany te mają na celu zwiększenie transparentności oraz lepszą kontrolę nad firmami spoza UE, szczególnie tymi, które oferują skomplikowane i ryzykowne produkty finansowe

2. Wymogi dotyczące równoważności regulacyjnej:

Aby firma z państwa trzeciego mogła działać na rynku UE, kraj pochodzenia tej firmy musi posiadać system regulacyjny uznany za równoważny z unijnymi standardami (tzw. decyzja o równoważności). PE proponuje zaostrzenie tych wymogów, wymagając, aby system regulacyjny w kraju pochodzenia był nie tylko równoważny, ale także zapewniał skuteczne nadzorowanie firm świadczących usługi na terenie UE

3. Raportowanie i nadzór:

PE proponuje, aby firmy z państw trzecich były objęte regularnym raportowaniem do ESMA, co obejmowałoby dane na temat wszystkich transakcji oraz działania na rynku UE przez okres pięciu lat. Dodatkowo, ESMA będzie miała możliwość żądania dodatkowych danych i ścisłego monitorowania działalności tych firm

Odpowiedź IDM

Poparcie dla zaostrzenia wymogów dostępu firm z państw trzecich do rynku UE

Polska powinna poprzeć zaostrenie wymogów dla firm z państw trzecich, jak proponuje PE, w celu ochrony lokalnych firm finansowych przed nieuczciwą konkurencją. Rygorystyczne regulacje zapewnią, że firmy spoza UE będą musiały spełniać te same

standardy, co firmy unijne, co zapobiegnie sytuacjom, w których firmy z państw trzecich mogłyby korzystać z mniej restrykcyjnych przepisów i zaniżyć koszty działalności, uzyskując przewagę konkurencyjną. Wzmocniony nadzór i wymogi dotyczące równoważności regulacyjnej w krajach pochodzenia firm z państw trzecich przyczynią się do zwiększenia stabilności i ochrony polskiego rynku finansowego.

Poparcie dla zwiększenia wymogów raportowania

Polska mogłaby poprzeć również wymogi dotyczące regularnego raportowania firm z państw trzecich do ESMA, co przyczyni się do zwiększenia transparentności na rynku finansowym. Dzięki temu lokalne firmy finansowe będą mogły działać na bardziej równych warunkach, mając dostęp do tych samych informacji i unikając nieprzejrzystych praktyk firm spoza UE. Poparcie PE w tej kwestii umożliwi lepsze monitorowanie działalności zagranicznych firm, co pomoże chronić interesy polskich firm i inwestorów

Ochrona lokalnych firm przed nadmiernym ryzykiem

Propozycje PE dotyczące zaostrenia regulacji wobec złożonych produktów finansowych oferowanych przez firmy z państw trzecich również powinny być popierane przez Polskę. Wzmocnione wymogi w stosunku do firm oferujących ryzykowne produkty, takie jak derywaty, pozwolą ograniczyć ryzyko przenoszenia na polski rynek produktów o wysokim stopniu złożoności i potencjalnie niestabilnych. To działanie pomoże chronić lokalne firmy oraz inwestorów przed nadmiernym ryzykiem, które mogłoby wynikać z braku skutecznego nadzoru nad zagranicznymi podmiotami

XIII. III.6 Entry into application (Wejście w życie)

1. *Które obszary mandatu Rady uważają Państwo za istotne do utrzymania?*

Pytanie to odnosi się do terminów, w których nowe przepisy MiFID II/MiFIR zaczną obowiązywać po ich transpozycji do prawa krajowego. Mandat Rady może ustalać określone daty, które dają krajom członkowskim czas na dostosowanie się do nowych regulacji. Polska musi zdecydować, które elementy tych ustaleń są kluczowe do utrzymania, aby uniknąć nagłego wprowadzenia przepisów, które mogłyby obciążać rynek lub lokalne organy nadzorcze.

Odpowiedź IDM

Istotne do utrzymania w obszarach mandatu Rady byłyby:

Utrzymanie elastycznego terminu wejścia w życie przepisów

Polska powinna opowiadać się za utrzymaniem elastyczności w terminie wejścia w życie przepisów, zgodnie z mandatem Rady. Daje to krajowym regulatorom i uczestnikom rynku odpowiedni czas na dostosowanie się do nowych wymogów i wdrożenie niezbędnych procedur. Elastyczne terminy pozwalają na uniknięcie nadmiernego obciążenia lokalnych firm oraz instytucji nadzorczych, które potrzebują czasu na wdrożenie zmian zgodnie z przepisami unijnymi. Dodatkowo, taki podejście umożliwi uwzględnienie specyfiki lokalnego rynku.

Zachowanie odpowiednich okresów przejściowych dla dostosowania rynków finansowych

Polska powinna wspierać utrzymanie okresów przejściowych, które są kluczowe dla mniejszych firm i instytucji finansowych, aby mogły skutecznie dostosować swoje operacje i procedury do nowych wymogów MiFID II/MiFIR. Zbyt krótkie okresy mogłyby

spowodować destabilizację na rynku finansowym i nadmierne koszty dla mniejszych podmiotów.

2. *Czy w jakichś obszarach można wykazać elastyczność wobec mandatu PE?*

To pytanie dotyczy możliwości kompromisu z bardziej rygorystycznymi propozycjami Parlamentu Europejskiego, który może dążyć do szybszego wprowadzenia nowych przepisów w życie. PE może preferować krótsze terminy wejścia w życie przepisów, aby szybciej wzmocnić ochronę inwestorów i regulacje rynkowe. Polska musi ocenić, w jakich obszarach może wykazać elastyczność, jednocześnie chroniąc interesy lokalnych firm finansowych.

Odpowiedź IDM

Potencjalna elastyczność obejmowałaby następujące obszary:

Elastyczność wobec szybszego wdrożenia mniej skomplikowanych przepisów Polska mogłaby wykazać elastyczność, zgadzając się na szybsze wdrożenie mniej skomplikowanych przepisów, które nie wymagają znacznych zmian operacyjnych i technologicznych. W ten sposób mogłaby przyspieszyć ochronę inwestorów detalicznych i wdrożenie prostszych regulacji, co mogłoby stanowić kompromis wobec PE. Jednak bardziej skomplikowane przepisy, które wymagają większych zmian proceduralnych i systemowych, powinny zachować dłuższe terminy wejścia w życie, aby zapewnić stabilność na rynku.

Zgoda na skrócenie terminów dla kluczowych przepisów dotyczących ochrony konsumentów

Polska mogłaby zgodzić się na skrócenie terminów wejścia w życie przepisów dotyczących ochrony konsumentów, szczególnie tych, które mają bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo inwestorów detalicznych. Skrócenie terminów w tych obszarach mogłoby zwiększyć zaufanie do rynku finansowego i zapewnić lepszą ochronę konsumentów, ale nie powinno to dotyczyć bardziej złożonych i technicznych regulacji, które wymagają więcej czasu na wdrożenie.

3. *Czy uważają Państwo, że są inne istotne kwestie w tym obszarze, które nie zostały ujęte w tej nocie?*

Odpowiedź IDM

Kwestia zasobów technologicznych i operacyjnych lokalnych firm finansowych: Polska powinna podkreślić, że wdrożenie niektórych przepisów MiFID II/MiFIR może wymagać znaczących inwestycji w infrastrukturę technologiczną oraz zmiany operacyjne. Dlatego ważne jest, aby terminy wejścia w życie tych przepisów były dostosowane do możliwości mniejszych firm finansowych, które mogą potrzebować więcej czasu na dostosowanie swoich systemów i procedur. Zbyt krótkie terminy mogą wpłynąć negatywnie na konkurencyjność polskich firm na rynku unijnym.

Wprowadzenie mechanizmów wsparcia dla mniejszych podmiotów: Polska mogłaby zaproponować wprowadzenie unijnych mechanizmów wsparcia, takich jak programy szkoleniowe lub techniczne wsparcie dla mniejszych firm finansowych, które mogą mieć trudności z wdrożeniem bardziej skomplikowanych przepisów w krótkim terminie. To wsparcie mogłoby pomóc lokalnym firmom w lepszym przygotowaniu się do nowych wymogów, bez obciążania ich nadmiernymi kosztami implementacyjnymi.

XIV. IV.5. Insurance product intervention powers

Pytania odnoszą się do stanowiska Polski wobec zmian proponowanych przez Parlament Europejski dotyczących uprawnień interwencyjnych w zakresie produktów ubezpieczeniowych.

W tym zakresie powinno się wypowiedzieć PIU.

Grupy robocze IDM

Grupa robocza ds. DORA

po spotkaniach grupy roboczej opracowano aneksy do umów z dostawcami usług ICT w wersji polsko i anglojęzycznej oraz pismo przewodnie do aneksów wyjaśniające powód ich implementacji. Dokumenty są rekomendowane przez Izbę do stosowania przez jej członków. Część domów maklerskich planuje wysyłkę aneksów na początku października.

Grupa robocza ds. implementacji ustawy o dostępności

23 września odbyło się pierwsze spotkanie grupy roboczej ds. implementacji ustawy z dnia 26 kwietnia 2024 r. o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze.

Ustalono, że Izba skontaktuje się z ZBP, gdzie toczą się już prace grupy roboczej i powstają wyjaśnienia interpretacyjne do ustawy o dostępności. Izba skontaktuje się także z Biurem Rzecznika Finansowego w sprawie odpowiedzi na pytania członków oraz zaproszenia Michała Sasa – Dyrektora Departamentu Analiz i Legislacji na spotkanie grupy roboczej. Ponadto postanowiono pracować nad izbowymi Q&A dot. ustawy, które zostaną omówione na kolejnym spotkaniu grupy roboczej.

Grupa robocza ds. raportowania ex post

11 września odbyło się spotkanie grupy roboczej z DIF UKNF nt. pisma Komisji skierowanego do firm inwestycyjnych dot. terminów przekazywania do Komisji informacji o raportach ex post za 2023 r. wysyłanych do klientów.

Po spotkaniu IDM wysłał pismo do UKNF z prośbą o wydłużenie terminu na przekazanie do DIF odpowiedzi na pismo z dnia 30 sierpnia 2024 r., przy czym każdy z adresatów ww. pisma - członków IDM, wskaże indywidualnie na piśmie do DIF termin, w jakim udzieli odpowiedzi. Termin ten nie będzie jednak dłuższy niż do 31 grudnia 2024 r. Ponadto, IDM wysłał pisma do agentów transferowych z prośbą o pilne podjęcie działań – w porozumieniu z firmami inwestycyjnymi – członkami Izby, zmierzających do przekazywania przedmiotowych informacji nie później niż do końca maja roku następującego na roku, którego informacje dotyczą (zatem raporty za rok 2024 r. powinny zostać przekazane do 30 kwietnia 2025 r.). Każda z firm inwestycyjnych, która otrzymała pismo dot. przekazania do KNF informacji o raportowaniu ex post z terminem do końca października, samodzielnie wystąpi na piśmie do KNF z informacją, o terminie, w jakim

udzieli odpowiedzi, przy czym termin ten nie będzie jednak dłuższy niż do 31 grudnia 2024 r.

Grupa robocza AML

24 września odbyło się, zorganizowane na prośbę członków, spotkanie grupy roboczej mające na celu wymianę doświadczeń związanych z implementacją nowego pakietu ustaw AML.

Zwrócono uwagę, że pomimo, iż do implementacji przepisów pozostały 3 lata, należy już rozpocząć prace nad implementacją, opracować analizę luk, gdyż potrzebne będą przede wszystkim zmiany w systemach informatycznych firm inwestycyjnych, co jest czasowo- i kosztochłonne. Podano pod rozwagę organizację w 2025 r. szkolenia dedykowanego firmom inwestycyjnym identyfikującego konkretne działania do wykonania w związku z implementacją nowych ustaw.

Działalność IDM

I. Posiedzenie Rady Programowej XXV konferencji Rynku Kapitałowego

W dniu 9 września 2024 r. o godz. 10:00 w Centrum Bankowo-Finansowym przy w Warszawie odbyło się I. posiedzenie Rady Programowej Konferencji KRK'25 w Bukowinie Tatrzańskiej. Posiedzenie Rady Programowej Konferencji zgromadziło ponad 70 uczestników, członków rady programowej, przedstawiciele czołowych instytucji i firm rynku kapitałowego. Przedstawiciele Izby w trakcie posiedzenia reprezentował Waldemar Markiewicz, Prezes Izby oraz przewodniczący Rady Programowej, Piotr Prażmo, który wprowadził audytorium w tematykę najbliższej konferencji.

W posiedzeniu wzięli udział także przedstawiciele rządu, nadzorczy i regulatora. Uczestniczący w posiedzeniu przedstawiciel Ministerstwa Aktywów Państwowych, Podsekretarz Stanu Jacek Bartmiński zadeklarował współpracę ze środowiskiem w celu wypracowania koncepcji merytorycznej konferencji i przygotowanie polskiej prezydencji w UE. Pan Senator RP, Adam Szejnfeld, wskazał wagę rynku kapitałowego w polityce gospodarczej Polski w kontekście najbliższych wyzwań ekonomicznych kraju.

Spotkanie cykliczne z DIF UKNF

W dniu 25 września odbyło się cykliczne spotkanie członków Izby z przedstawicielami DIF UKNF. W odpowiedzi na pytania IDM DIF wyjaśnił:

- odnośnie do pytań dot. Rozporządzenia MF z dnia 6 maja 2024 r. w sprawie szczegółowych zasad wydzielenia organizacyjnego działalności maklerskiej banku oraz czynności, które mogą być wykonywane przez jednostkę wydzieloną organizacyjnie albo

inne jednostki organizacyjne banku () zostanie zorganizowane odrębne spotkanie po przestaniu przez Izbę katalogu i zakresu czynności, które mają być wykonywane przez

pracowników banku na rzecz biura maklerskiego, a nie są wprost wskazane w Rozporządzeniu;

- art. 53 ust. 4 MIFIR stanowi, że przepisy te mają zastosowanie do momentu przyjęcia nowych aktów delegowanych UE. Przepisy dot. sprawdzania kwot tj. art. 12-16 rozporządzenia delegowanego 2017/565 nadal mają zastosowanie, ponieważ nadal zobowiązuje art. 3c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dopóki nie będzie zmiany ustawy o obrocie nadal obowiązują ww. przepisy. Nie obowiązują obowiązki z art. 17 i 18 MIFIR. Natomiast w przypadku ponownego przekroczenia progu firma inwestycyjna musi się na nowo dokonać notyfikacji zmiany swojego statusu jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje;
- AFI nie może być członkiem zarządu FI, jest tu konflikt interesów, którym nie da się zarządzić;
- wszystkie czynności wymienione § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 maja 2024 r. w sprawie szczegółowych zasad wydzielenia organizacyjnego działalności maklerskiej banku mogą być wykonywane na rzecz biura maklerskiego przez pracowników banku, ale na podstawie stosownego upoważnienia;
- fundację rodzinną można traktować jako przedsiębiorcę, jednakże tylko w przypadku gdy fundację rodzinną prowadzi działalności gospodarczą jako przedsiębiorca i posiada wpis do stosownego rejestru. Można też zakwalifikować ją jako klienta profesjonalnego, zgodnie z przepisami;
- akcjonariusz powinien być wpisany do rejestru akcjonariuszy. Nadal nie można pobierać opłat wobec takiego akcjonariusza, bo nie jest on klientem domu maklerskiego.

Publikacja Magazynu IDM

Pod koniec września ukazał się kolejny numer kwartalnika IDM pod nowym tytułem MAGAZYN IDM, a w nim:

- Unia Rynków Kapitałowych – wyzwania i możliwości -wstępniak Prezesa IDM Waldemara Markiewicza
- Wywiad z prof. Krzysztofem Jajugą – Prezesem Zarządu CFA Society Poland nt. działalności CFA Society
- Relacja z I. posiedzenia Rady Programowej XXV. Konferencji Rynku Kapitałowego 2025
- Kredyty powiązane z czynnikami zrównoważonego rozwoju jako mechanizm wspierania transformacji i budowania pozytywnego wizerunku firmy w oczach inwestorów - artykuł Joanny Ałasy
- Nowe podejście do best execution - artykuł mec. Ewy Mazurkiewicz
- Listing Act - artykuł mec. Katarzyny Majer-Gębskiej
- FIDAR -artykuł mec. Michała Karwasińskiego
- Czy Europa nadąży za USA? Innowacje, regulacje i przyszłość rynków kapitałowych – analiza zasadniczych różnic- artykuł mec. Jarosława Kubiaka

- Przegląd rynku kapitałowego przygotowany przez Michała Karola Ejdyśa

- zaproszenie na Konferencję Regulacji Rynku Kapitałowego, która odbędzie się 21 listopada 2024 r. w Warszawie.

Wsparcie badania naukowego nt. reakcji UE na konflikty zbrojne i jej wpływu na podmioty gospodarcze

Izba podjęła współpracę z Katedrą Prawa Międzynarodowego i Europejskiego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w ramach badania naukowego „Unia Europejska wobec konfliktów zbrojnych, ze szczególnym uwzględnieniem konfliktu w Ukrainie”. Projekt ma na celu zidentyfikowanie wymiarów reakcji UE na konflikty zbrojne, w tym na Ukrainie i określenie oddziaływania tych reakcji na szeroko rozumiane podmioty rynkowe. W ramach współpracy Izba rozdystrybuuje ankietę mającą na celu identyfikację kluczowych skutków i wyzwań w kontekście reakcji UE na konflikty zbrojne.

Wydarzenia września

- 1) 24 września 2024 r. – Śniadanie biznesowe – Ulga B+R, wybrane zagadnienia ESG – organizowane przez IDM we współpracy z Alto Tax – TYLKO DLA CZŁONKÓW
- 2) 25 września 2024 r. – spotkanie cykliczne z Departamentem Firm inwestycyjnych UKNF.
- 3) 26 września 2024 r. - Szkolenie RODO – organizowane przez IDM we współpracy z Kancelarią Linklaters

Nadchodzące wydarzenia IDM

- 1) 9 października 2024 r. – Szkolenie Nadzór nad systemem zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej
- 2) 10-11 października 2024 r. - Spotkanie Kierownictwa domów i biur maklerskich – TYLKO DLA CZŁONKÓW
- 3) 23 października 2024 r. – Szkolenie AML – organizowane przez IDM we współpracy z Kancelarią mec. Marcina Dyla
- 4) 21 listopada 2024 r. – Konferencja Regulacji Rynku Kapitałowego organizowana przez IDM we współpracy z UKNF, MF, GPW, KDPW oraz wiodącymi kancelariami prawnymi specjalizującymi się w prawie rynku kapitałowego. Ramowy program już wkrótce!

Patronaty IDM

- 1) **XIX Edycja "The Best Annual Report" – październik 2024 r.**

Konkurs Instytutu Rachunkowości i Podatków na najlepszy raport roczny pod względem wartości użytkowej dla akcjonariuszy i inwestorów.

Więcej informacji na stronie: <https://irip.pl/o-konkurs-the-best-annual-report>

2) XV Kongres Certyfikowanych Doradców Finansowych EFPA 17 i 24 października 2024 roku

Prześlaniem XV Kongresu EFPA Polska jest zdrowie finansowe Polaków, w tym nowy, rynkowy standard doradztwa finansowego i wyzwania, jakim jest przyciągnięcie oszczędności obywateli na rynek kapitałowy.

Więcej informacji na stronie: <https://efpa.pl/aktualnosci/xv-kongres-efpa-polska/>

3) VI Mistrzostwa Rynku Kapitałowego w Brydżu

Izba jest partnerem VI Mistrzostw Rynku Kapitałowego w Brydżu. Turniej odbędzie się 15 października w Centrum Giełdowym przy ul. Książęcej 4 w Warszawie.

Szczegóły i zapisy: <https://lnkd.in/dkyZjuz2>

4) Badanie i raporty „Polak Inwestor 2024”

Projekt „Polak Inwestor” realizowany jest po raz czwarty i dotyczy szeroko pojętej sfery finansów i inwestowania. Udział w badaniu może wziąć każdy kto ukończył 18-sty rok życia. Udział w badaniu polega na wypełnieniu anonimowej ankiety, a dla uczestników istnieje możliwość zapisania się po pakiet edukacyjny. Badaniu towarzyszy akcja „Czytam. Inwestuję.”

Więcej informacji na stronie: www.Polak-Inwestor.pl.

5) Akcja „Czytam Inwestuję”

Akcja ma na celu popularyzację wartościowych książek z obszaru finansów i inwestowania.

Więcej informacji na stronie: <https://polak-inwestor.pl/czytam-inwestuje>

6) 4. edycja konferencji „Pasywna Rewolucja”

Izba Domów Maklerskich partnerem 4. edycji konferencji „Pasywna Rewolucja” organizowanej przez Stockbroker.pl w dniach 9-10 października 2024 stacjonarnie na GPW w Warszawie oraz online.

Więcej informacji oraz rejestracja są dostępne na stronie konferencji:

<https://pasywnarewolucja.pl/>

7) Kongres Bankowości Korporacyjnej i Inwestycyjnej

5-6 listopada 2024 r. odbędzie się Kongres Bankowości Korporacyjnej i Inwestycyjnej - inicjatywa Europejskiego Kongresu Finansowego, skoncentrowana na dyskusji o finansowaniu i wspieraniu przedsiębiorstw przez prywatne i publiczne instytucje finansowe i rozwojowe, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb i oczekiwań stawianych rynkowi finansowemu przez przedsiębiorców i inwestorów.

Więcej informacji na stronie: <https://www.efcongress.com/kbk/>

8) CFA Society Poland Annual Conference

7-8 listopada 2024 r. odbędzie się CFA Society Poland Annual Conference. W konferencji bierze udział ponad 200 ekspertów, a program obejmuje szeroki wachlarz tematów, w tym najnowsze trendy i wyzwania na rynkach finansowych. Więcej informacji na stronie: <https://cfapoland.org/>